

Κάστρο μίας
Ερυσίχης.

Οΐσις.

Δραγαμίση.

Τριγυρδης
Κατοχή.
Λίμνη.

Κατοχή.

Εχινάδες Ν.
Σκόςταις.

Αλκμαίωγ.

Οπίδης.
Μιλίτη.
Κωλία.

Ουεία.
Στράτις.

νά είναι τὸ Κάστρον τῆς Μάης. Ερυσίχην, κλη-
θεῖσα ἀπὸ τῆς Ερυσίχης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀχι-
λαίου, ὑστερον αἰνομάθη Οἰσις, τὸτον αὐτὴ ἡ
Πόλις, ὅσον ἔῃ περιόχης, κείται ὑσμικρὰ
πρὸ σώματος τοῦ Ἀχιλαίου. ὁ Εξηγητὴς τοῦ Θυ-
κιδίδου λέγει, τὰ εἶναι ἡ Δραγαμίση, ἀλλὰ
ἡ Δραγαμίση ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ ἐκβολῶν
τοῦ Ἀχιλαίου. διὰ τοῦτο φαίνεται νὰ εἶναι τὸ
κοινῶς λεγόμενον Τεργαρδόν, ὄρισκόμενον
πλησίον τῆς Κατοχῆς. λέγεται ἀκόμη κατὰ
τὸν Στράβ. καὶ Αἰνεία, αὐτὴ δὲ ἐπὶ τῷ Ποτα-
μῷ, ἡ μετὰ παλαιὰ ὑ κατοικημένη, ἴσον ἀπέ-
χουσα τῆς θαλάττης καὶ τῆς Στράτου, ἡ δὲ νῦν
ἔσται 70. σταδίων ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχουσα.
καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Κατοχή, ἡ ὁποία εἰς τὸν και-
ρὸν τοῦ Βασιλείων Χερσιανῶν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως ἦτον Διαισοταίον, τὸ ὁποῖον ἐπῆρσεν ἡ
Αὐγύστα Βασίλισσα Θεωδώρα διὰ πόρον ζωῆς
πρὸς ἡκατοίκησεν ἐκεῖ. πλησίον τοῦ σώματος τοῦ
Ἀχιλαίου εἶναι αἱ Ἐχινάδες Νῆσοι, αἱ ὁποῖαι
λέγονται κοινῶς Σκόςταις. λέγουσι νὰ ἦσαν
πολλαὶ, καὶ αἱ περισσότεραι αὐτῶν νὰ κατεπό-
θησαν, καὶ νὰ ἰσκιπᾶθησαν ὑπὸ τοῦ πηλοῦ
καὶ τῆς ἄμμου, ὅπου κατεβάζει τὸ Ποτάμι,
ἐκλήθησαν Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκακ-
θῶδες αὐτῶν, παρομοίως μὲν τῆς Ἐχίνου.
ταύτης τῆς Ἐχινάδας τῆς ὑπὸ τῷ Μίγῃτι κατοί-
κουσι οἱ Ἐπειοὶ. ὁ Ἀλκμαίων ὁ Τῆος τοῦ Ἀμ-
φιάρου μετὰ τῷ Μυτροκτορίῳ, ὅπου ἔκαμψεν,
ἐπλανᾶτο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ δεῦν ὄρεσκε τόπον
πουθινὰ καὶ αἰσίον. ὅθεν ἐπῆγσεν εἰς τὸ
Μακτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, νὰ ἐρωτήσῃ, πῶ
νὰ κατοικήσῃ; καὶ αὐτὸ τοῦ εἶπε, νὰ κατοικήσῃ
ἐπὶ τῆν τῶν γῆν, ἡ ὁποία ἔταν ἐπέλευσεν αὐτὸς
τῶν μροκτορίαν, δεῦν ἦτον γῆ, οὐπ' ὑπὸ τοῦ
Ἡλίου ἐωρᾶτο, ὡσαύτου ἅπασα ἡ ἄλλη γῆ
ἠμιαῖθη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ δεῦν τὸν ἰδέχεται.
Διὰ τοῦτο ἄρῶν αὐτὸς τῶν τοιαύτων νιογεν-
νητον γῆν, ἡκατοίκησεν πλησίον τοῦ Οἰσιά-
δων. Λίμναι τοῦ Οἰσιάδων τίθονται αὐ-
ται· Μιλίτη, καὶ ἄλλη Κωλία λεγομένη, δι-
πλασία τῆς ἀνωτέρας καὶ κατὰ τὸ μήκος,
καὶ κατὰ τὸ πλάτος, αὐτὴ ἐκδίδωσιν εἰς τῶν
θάλασσαν, καὶ δέσκειται μετὰ τῷ Ἀπο-
κούρου καὶ τῷ Ζυγοῦ. καὶ ἔστι Λίμνη Οὐ-
εία καλουμένη, πολλῶν μικροτέρα. Στράτος
ἐγγὺς τῆς διξίης ὄχθης τοῦ Ἀχιλαίου, ταύ-
της τῶν τείχη φαίνονται ἕως τώρα ἐγρημνισ-
μένα, ἡ ὁποῖα ἦτον Μητρόπολις τοῦ Ἀκαργά-
των, καὶ ἀπέχει τὸ σώματος τοῦ Ἀχιλαίου

πλῖον τοῦ διακοσίων σταδίων, κατὰ τὸν
Στράβ. ἀνάπλουον ἔχουσα τῷ Ἀχιλαίῳ,
πλειόντων, ἢ διακοσίων, σταδίων. ἐλέγεται καὶ
Στράτιον, διάστημα εἰς τῆς Συγγραφεῖς, λέ-
γεται κοινῶς Σερβίγλι. αὐτὴ ταύτης εἶναι τὸ
Χωρίον Λεπενῶ. πλησίον ταύτης ἦτον ἡ Λι-
μναία Κώμη, καὶ Φοιτῖαι Πόλις, κληθεῖσα
ἀπὸ τοῦ Φοιτίου τοῦ Τῆος τοῦ Ἀλκμαίωτος, καὶ
τὰ λοιπὰ.

Στράτιον
Σερβίγλι.
Λεπενῶ.
Λιμναία.
Φοιτῖαι.
Φοιτῖαι.

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι Ο Ν Δ .

Περὶ τοῦ παρακει-
μένων Νήτων τῆ
Ἡπέρου.

1. **Ε**ἰς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, τὸ ὁποῖον ἀρ-
προν ἐκαλεῖτο Κόλπος Κρόνιος, καὶ
τῆς Ρέας, εἶτα Ἴόνιον, ὡς εἶρηται κεφ. γ' :
παραγρ. 4., δέσκεινται Νῆσοι ἀντικρῶ τῆς
Ἡπέρου, ἀρῶν μετ', ἀρὸς Δυσμᾶς τοῦ Ἀ-
κροκεραυτίων Ὀρῶν, ἡ Σάσων, κοινῶς λε-
γομένη Σάζωνα, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Στράβ.
βιβλ. 9' : μίση πῶς ἰδρυται τῆς τῆς Γαυ-
γίας καὶ τοῦ Κεραυτίων τῆς Ἡπέρου, διὰ
δὴ ὅσον ἀπέχει ἀπὸ τοῦ Ἀκροκεραυτίων Δρυ-
μῶν, τὸτον καὶ ἀπὸ τοῦ Βροπείου. αὐτὴ εἶναι
ἀκατοίκητος καὶ ἔρημος ἀρῶν. ἡ δὲ Ὀθρωνός
Νῆσος δέσκειται ἀρὸς Δυσμᾶς τοῦ Κορφῶν,
Ὀθωνοὶ κοινῶς λεγομένη, αὐτῶν ὅπου ἔχει
δύο κορυφᾶς Ὀρῶν, κατοικημένη ὑπ' ὀλίγων
αἰῶν. εἰς τῆς Ὀθρωνοῦς λέγει ὁ Λυκόφρων
νὰ ἡκατοίκησεν ὁ Ἐλαφίνωρ μετὰ τῶν τῆς
Τροίας ἄλωσιν, τὸν ὁποῖον ἠνάγκασεν ὄρε-
δρακοντοειδῆς νὰ φύγῃ ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου,
καὶ νὰ πηγῆν πάλιν εἰς τῶν Ἀμαυτίαν, με-
τὰ ὅλον ὅπου ὁ Ὀμηρος λέγει, ὁ Ἐλαφίνωρ νὰ
ἔφρονέθη εἰς τῶν Τροίας. Ἐτούτος ὁ Ἐλαφίνωρ
ἦτον γῆος τοῦ Χαλκόδοτος καὶ τῆς Μελανίπ-
της, ἰδὼν δὲ τὸν ἑαυτοῦ Πάππον, τὸν Ἀβαν-
τα νὰ χειραγωγῆται ἀμειλῶς παρ' οἰκέτου,
ἀρεῖς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτῳ, ἀεῖλεν ἄκων
τὸν αὐτοῦ Πάππον, ὅθεν ἐξωρίθη ἐκ τῆς ἑαυ-
τοῦ Πατρίδος. ἀλλ' ὅτε οἱ Ἕλληνας ἐσωμάζον-
το κατὰ τῆς Τρωάδος, ἠλθε καὶ αὐτὸς, ἐξω τῆς
Εὐβοίας, καὶ εἰς ἐπὶ πῆρας, συνεικάλεσε
τὸν στρατὸν, εἰπὼν, ὅτι δεῦν ἦτον δυνατὸν νὰ
ἔμβρῃς τῶν Πατρίδα, διὰ τὸν ἀκούσιον ὄ-
νον, ὅπου ἔκαμψεν. εἶπε συστράταίε καὶ αὐ-
τός.

Γότιν Πέλα-
Κρόνιος
Κόλπος ἔτῆς

Σάσων Ν.
Σάζωνα.

Ὀθρωνός
Ὀθρωνοί

Ἀμαυτία.

Ἐλαφίνωρ

ἡ Νῆσος τῆς Βρετανίας μίλια 800. , τῆς Μο-
δάνης 300. , τοῦ Ναυπλίου 500. τοῦ Ἰα-
πυγίου Ἄκρου τῆς Ἰταλίας 90. , καὶ μόλις
6. τῆς Ἀκρας τῆς Ἡπέρου . τὸ μῆκος αὐτῆς
τῆς Νήσου εἶναι μιλίων 50. , ἡ δὲ πειρήμετος
80. , καὶ περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Πτολ. οὕτως.

Κασσιόπη.

Κασσιόπη , Πόλις ποτὲ καὶ Ἀκρα , λέγε-
ται κοινῶς Κασσιόπη , ὅπου εἶναι ὁ Ναὸς τῆς
Θιοτόκου , ἀποπλοῦσης ὁσημέραι θαύματα .

Πτυχία.
Κέρκυρα.

Πτυχία Πόλις ποτὲ . Κέρκυρα ἡ Πόλις ταυτῶ
τῆς Κορφαῶν , ὀχυρωτάτη , μετ' ὄρον Μιτρο-
πολίτου , εἰς τὴν ὁποίαν δέσκονται Ἐπι-
γραφαὶ ἔχουσαι οὕτως . Πόλις Γερμανικὸν
καίταρα Τιβερίη Καίταρος Ἰών, Σιβασιῶ
καίταρος Ἰωνῶν , Ἰπατάων Ὁμοίων , (καὶ
ἑτέρα) Ἰυλίαν Θιοδώραν ἀριτῆς Ἰνικου Ὁμοίως
(καὶ ἑτέρα) ἡ Πόλις Μάρκου Καλη
Γαίου Ἰών Βύβλον τὸν Πάξονα , καὶ ἄτερ-
γίτα Ἐρμα Ἡρακλεῖ . ἐν δὲ τῇ Παλαιοπό-
λει , ἐπὶ τῆς Πύλης τῆς ἐκείσε Ἐκκλη-
σίας .

- » Πίστιν ἔχων Βασιλίαν ἑμῶν μενίων συ-
νείδον .
- » σοὶ Μάκαρ Ἰψιμίδον τὸνδ' Ἰερόν ἔκτι-
σα Ναόν .
- » Ἐλάνων Τυμένη καὶ Βωμοὺς ἐξαλαπά-
ξας .
- » χεῖρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβριανῶς ἔδνον
Ἄνακτι .

Λακίμμη.
Ἀμφίπαγος.
Φαλακρόν.
Ἀλκίον Διμ-
Σπιλία Διμ-

Λακίμμη Ἀκρα , κοινῶς Λακίμη , Ἀμφίπα-
γος Ἀκρα , Φαλακρόν Ἀκρον . μεταξὺ τοῦ
ὁποίου καὶ τῆς Κασσιόπης εἶναι ὁ Διμῶν τῆ Ἀλ-
κινόου . εἶναι καὶ ἄλλος Διμῶν αὐτῆς Σπιλία
λεγόμενος , ἀλλ' ἐτίθεται ἐκεῖ , ὅπου λέγεται
τώρα Σπιλία τὸν Διμῶνα . αὐτὴ ἡ Νῆσος εἶναι
κατάφυτος μετ' ἐλαίαις , καὶ τὰ ἐξῆς . κείνται πε-
ρὶ αὐτῶν καὶ Νησίδια , οἷον τὸ Λαζαρίτω , ἡ
Νῆσος τῆς Πυθίας , κοινῶς Νησὶ τοῦ Βίδι ,
τὸ Κορνηλοῦσι , καὶ ἄλλα , ἐκ τῶν ὁποίων εἶ-
ναι καὶ ἕνα Νησίον ἐκ Πέτρας Λακίης , τὸ
ὁποῖον φαίνεται εἰς ἐκεῖνον , ὅπερ τὸ Στωρεῖ
μακρότερον , ὡς ἕνα Καραβί . ὅθεν καὶ οἱ
Παλαιοὶ ἔλεγον , τὰ ἐξῆς ἔλθον ἐκ τῆς Θαλάσ-
σης τὸ πρυμνίον Καραβί τοῦ Ὀδυσσεύς , ἔ-
τὰ ἐμπαβλήθη μετ' ὄλατου τὰ πασιὰ εἰς πέ-
τραν . κείνται μεταξὺ τοῦ Ἀμφιπάγου , καὶ τῆς
Φαλακροῦ τῆς Ἀκρωτηρίων , ἀπτικρὺ τῆς
ὁποίων ἦτον ποτὲ ἡ Καλυψὼ Νῆσος , ἥτις καὶ
Ὀγγυία ἐλέγτο , ἀπέχουσα πρὸς Βορείαν τὴν
Ἀκρινίου Ἀκρου 15. Μίλια , πρὸς τὰς Ἐκ-

Λαζαρίτω.
Πυθίας ἡσ.
Νησὶ τοῦ Βίδι.
Κορνηλοῦσι.

Καλυψὼ.
Ὀγγυία Ν.

βολὰς οὕτα τοῦ Νεάθου Πορ: τῆς Καλαβεί-
ας , κατὰ τὸν Ταραντινὸν Κόλπον , ταυτῶ
ὅμως οὐ φαίνεται , ὡς περ καὶ ἡ Διόσκουρος Διόσκουρος Ν.
ἑτέρα Νῆσος .

3. Ἐρεκῶσαι Νῆσοι , κοινῶς Παξοὶ , αἱ Ἐρεκῶσαι
ὁποῖαι εἶναι τρεῖς , Παξοὶ , Ἀντιπαξοὶ , καὶ Παξοὶ .
Δασκαλιὸν , πρὸς Νότον ἐκ τῆς Κορφαῶν κείμε-
ται , καὶ κατοικημένη ὑπ' ὀλίγων ἀνῶν , ἔ-
χόντων ἐλεῶνας . ἐκλήθησαν Ἐρεκῶσαι ,
ἀπὸ τῆς ἐκεῖ φυομένης Ἐρείκων , εἶδος φυτοῦ ,
τὸ ὁποῖον χρίζεται ῥαδίως . ἀπέχουσι τῆς
Παραθαλασσίας Ἀκρας τῆς Ἡπέρου πρὸς
Δυσμὰς 12. Μίλια , γυνῶνται ἐν αὐταῖς
πολλοὶ ὄφεις , ἀλλ' ἀβλαβεῖς . τὰ σίδηρα
τῆς Γεωργῶν δὲ φθείρονται ὑπὸ τῆς γῆς ,
ὡσὺν καὶ τῆς ἄλλων , ἔτὰ λοιπά .

4. Λακίης , κοινῶς Λακιάδα , ἡ ἁγία Μυ-
ρα , ἡ ὁποία τὸν παλαιὸν καιρὸν δὲ ἦτον Νῆ-
σος , ἀλλὰ Χερσονήσος τῆς Ἀκαρνανίων Γῆς ,
καὶ Ἀκτὴ τῆς Ἡπέρου , κατὰ τὸν Ὀμηρον ,
καὶ Θουκιδ: . τμηθεῖσα ὑπὸ τῆς Κερκυραί-
ων ἐν Ὀλυμπιάδι 86. , μετὰ τὴν Ναυμαχίαν
τὴν εἰς τὸ Ἄκτιον , ἡ κατὰ τὸν Στράβ: ὑπὸ
τῆς Κορινθίων τῆς πεμφθεῖσας ὑπὸ Κυ-
φέλου τοῦ Παιδὸς τοῦ Περαῆδρου , ἐνδὲ
τῆς ἑπτα Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος ὄντος , καὶ τοῦ
Γαργάσου . οἱ ὁποῖοι σκάφαντες τὸν Ἰθμόν
τῆς Χερσονήσου , ἀπέπλεσαν τὴν Λακιάδα
Νῆσον , καὶ μετενεγκόντες τὴν Νῆσον ἐπὶ
τὸν τόπον , ὅς ἦν ποτὲ Ἰθμός , ταυτῶ δὲ Πορ-
θμός , Γεφύρα ζώκτος , μετενόμασαν Λα-
κιάδα , ἡ ἀπὸ τοῦ Λακιάτα Ἀπόλλωνος , ἡ
ἀπὸ τῆς λακίης πέτρας , τὴν ὁποίαν ἔχει
ἐν ὑψηλῶν τόπῳ , ἐκνέουσαν πρὸς τὴν Θα-
λάσσαν κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν . εἰς τὴν Κορυ-
φὴν ταύτης τῆς Πέτρας ἦτον τὸ Ἰερόν τῆς Λακιά-
τα Ἀπόλλωνος , καθὼς ὁ Ἀιλιανὸς λέγει .
ἐν δὲ τῇ Λακιάδι , Ἀκρα μετ' ἐστὶν ὑψηλὴ ,
Ναὸς δὲ Ἀπόλλωνος ἱδρυται . εἰς ὃν ἀνα-
τίθεται καὶ Ἐπίγραμμα Φιλίππου τινός .

- Λακιάδος αἰπιὴ ἔχων Ναύταις πλε-
σκόπον ὄχθον .
- Φοῖβε τῷ Ἰόνιαι λουόμενον Πελά-
γει .
- Δίξαις Πλωπύρων μάξης χειροφρέα
δαίτα .
- Καὶ σπονδῶν ὀλίγη κερναμένην κύ-
λικι .
- Καὶ βραχυφειγγήτου λύχου σέλας ἐκ
βιοφειδοῦς .

NNNN

» οἱ .

Ε. Π. ΤΗΣ Κ. Τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Θίπης ἡμιμεθῆ πιτόμενον ζόμα-
τι.

Αἰθ' ὡς Ἡλιακοῖς ἐπὶ δ' ἰσία πίμψον
Αἴτλω.

Οὐρεῖον Ἀκτιακὸς σιῶδρομον εἰς Λι-
μενάς.

Πάτερον εἶχασιν οἱ Λακαδῖοι, τὸ κάθε ἔτος, γὰρ κρημνίζωσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας ἕνα τῶν ὑπέφωτον δασάτου, εἰς τὴν δημοτὴν θυ-
σίαν, ὅπου ἀπεπέλου τῆ Λακαδῖα Ἀπόλλω-
νος, ἀπετροπῆς χάριν, περιάπτουτες περὶ αὐτὴν παροδαπᾶ πηρᾶ, καὶ διάφορα πη-
ρᾶ, ἀπὸς κυρτισμὸν τοῦ βάρους αὐτῆ. ὑποκά-
τω δὲ τῆς Πέτρας ἐπὶ τῆς Θαλάσσης, ἐπέκοντο μὲ Πλοῖα πολλοὶ αἰεὶ, χάριν ὑποδοχῆς αὐ-
τῆ, ὃ ὅπως ἀίσως καὶ ἐσώζετο κατὰ τινὰ τρέπον, δὲ ἤτοι ὁμοῦ δυνάτων εἰς τὴν ἐξῆς γὰρ διαβίβη εἰς τὰ σιῶδρα τῶν Λακαδῖων, ἀλλ' ἐπίμπετο ἔξω τῶν Οὐρεῶν αὐτῶν. προσέτι λέ-
γουσιν, ὅτι καὶ ὁποῖος ἦτον δασμῶνος εἰς ἔρω-
τα τινός, ἰαβδωπαῖσως καὶ ἐπιπτεν, ὅχι χω-
εἰς κινδύου, ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας. διότι περὶ αὐτῆς ἠσόχα τὸν ἔρωτα, καὶ ἐσώφρονίζετο. πρῶτος τῶν ἄλλων ἀπ' αὐτῆς ἐκρημνίσθη (κα-
τὰ τὸν Πλούταρχον, εἰς τὸ περὶ ἐνδόξων Γυ-
ραικῶν) ὁ Φύκος. κατὰ δὲ τὸν Μαιναδρον ἢ Σαπφῶ, διὰ τὸν ἄκρον ἔρωτα ὅπου εἶχε ἀπὸς τὸν Φαύρα. ὑπ' ἄλλων δὲ λέγεται, πρῶτος γὰρ ἐκρημνίσθη ἀπ' αὐτῆς ὁ Κέφαλος, διὰ τὸν ἔρωτα ὅπου εἶχε ἀπὸς τὴν Πάολαν, τὴν θυ-
γατέρα τοῦ Διονέως. καλεῖται τῶρα ἰπύτος ὁ τόπος Ἰερά, ὅπου εἶναι Μοναστήριον ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου. ἐκαλεῖτο προσέτι αὐτὴ ἢ Νῆτος καὶ Λακαδῖα, ἀπὸ Λακαδῖου τοῦ Ἰεοῦ Ἰκαρίου, Πατρός τῆς Πηνελόπης, κα-
τὰ τὸν Εὐστάθειον. καὶ εἶχε τὸ πάλαι τρεῖς Πό-
λεις, τὴν Νῆριον, ἣτις καὶ Νῆρικος ἀνομά-
ζετο, μόλις σώζουσα ἔχθη τινὰ μέγεθός τῆς ση-
μερον, ὡς περὶ καὶ ἡ Γέφυρα τῆς. τὴν Κρο-
κύλαια καὶ τὴν Αἰγίλιπα, ἣτις ἐκλήθη οὕτω μὲ τὸ γὰρ ἦτον ὑψηλὴ, πετρῶδης, καὶ ἀπόβα-
τος. ἀποικία ἦτον ἢ Λακαδῖας, (ἣτις καὶ Σκό-
πελος ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων ἐλέγετο) τῶν Κοριν-
θίων. οἱ Λακαδῖοι ἐσάδθησαν αὐτόνομοι, τῶν ὁποίων τὰ Νομίσματα ἔχουσι περιγρα-
φὴν ἐκ τοῦ δεξιῦ μέρους, Λακαδῖων, ἐν τῶν μέσῳ ἐν Δόρυ, μὲ τρεῖς (οἷον εἰπῆν) Κε-
φαλάς, σημαῖνον ἴσως τὰς τρεῖς Πόλεις αὐ-
τῶν. ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἐν Πρόσωπον. ἐκυρί-
ευσαν τὸ Κάστρον τῆς Ἁγίας Μαύρας, καὶ ὅλην

τὴν Λακαδῖα οἱ Τούρκοι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀδ-
τέρου Σουλτᾶν Μεχμέτ, διώξαντες ἐκείθεν τοὺς Βενετικούς, οἱ ὅποιοι Βενετικοὶ τὸ ἀπέλα-
βον πάλιν ἐν τῷ 1500., ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένης συμβιβάσεως, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τοὺς Τούρκους, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν τὸ ἐπέγραψεν οἱ Βενετικοὶ ἐν τῷ 1684., ἢ Ἰδραγωγία ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, τῆς ὁποίας τὸ πλάτος εἶναι ποδῶν 3. ἔχουσα Καμάρας 360. εἶναι πρι-
μικήν ἢ Λακαδῖας εἰς ὄρον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Ἰθάκη, κοινῶς Θιάκη, κειμένη μεταξὺ τῆς Κεφαληνίας ἀπὸς Δυσμάς, καὶ τῶν Ἐχι-
νάδων Νήσων ἀπὸς Ἀγαπλάς. ἐκλήθη οὕ-
τως αὐτὴ ἢ Νῆσος ἀπὸ τοῦ Ἰθάκου Ἡρώος, τοῦ πρώτου οἰκήσαντος ἐν αὐτῇ. ἐλέγχετο καὶ Νῆετος, καὶ Νηρικίς, κατὰ τὸν Περισγητῆ, Νηετῆς, ἀπὸ τοῦ διασήμου Ὄρος αὐτῆς Νηετῆς, ἀπ' οὗ καλεῖται καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Νηετῆς Στρατι-
γός, τοῦ ὁποίου Ὀδυσσεὺς Πατεὶς εἶναι αὐτὴ ἢ Ἰθάκη, (μὲ ὅλον ὅπου ὁ Λυκόφρων λέγει, ὅτι γὰρ ἐγέννηθη εἰς τὴν Βοιωτίαν.) καὶ Γεν-
νήτρις ὁ Λαίρτης καὶ ἢ Ἀντίκλεια. ἐκλήθη δὲ Ὀδυσσεὺς, παρὰ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ ὑσαι. ἔχουσα γὰρ οὕτω ἢ Ἀντίκλεια, ἀδίδεν ἐπὶ τὸ Νῆετον Ὄρος, ὑπὸ δὲ γενομένου σφοδροῦ, ἐλιθίσασα, καὶ πεισοῦσα ἐγέννησεν αὐτὸν κατὰ τὸν Σιληνίου Χίον. ἢ κατ' ἄλλους, τὸ τοῦ-
τον ὄνομα ἔδωκεν ὁ Αὐτολυκὸς εἰς τὸν Ἐγγυ-
ρόντου, ἐκ τοῦ μίσεως, ὅπου εἶχασιν οἱ πολ-
λοὶ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν κλεπτοσυνην. δῆλον γὰρ ὡς ἀδίδασατο αὐτῷ ἐκεῖνοι. διὰ τοῦτο καὶ φιλεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς, δασύνεται δὲ κατὰ τὸν Σιληνίου. ἐτάδθη φροσιμώτατος καὶ ἀξιώτα-
τος. ὅθεν καὶ παραβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου μὲ τῆς Θεοῦς, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντον. ἀπ' αὐτῆς ἐπιγράψασα καὶ παροιμίαι, οἷον, Ὀδυσσεὺς, καὶ Ὀδυσσεὺς μηχανῆ, ἐπὶ τῶν πανόργων, καὶ τὰ ἐξῆς. εἶχε τὸ πάλαι ἢ Ἰθάκη Πόλιν καλου-
μένην Ἀλαλκομεναί, ὀνομαδῆσαν οὕτως, ἢ ἀπὸ τῆς Σισύφου τοῦ βιάσαντος τὴν Ἀντίκλειαν Παρθένον ἐπὶ ὑπὸν, ἣτις ὑπ' αὐτοῦ συνέλα-
βε τὸν Ὀδυσσεὺς, ἢ ὅτι λαβὼν εἰς Γυναῖκα τὴν Ἀντίκλειαν ὁ Λαίρτης, τὴν ἔφερεν εἰς τὸ Ἀλαλκομεναίον Πύλιν τῆς Βοιωτίας, ὅπου ἐγέννησε τὸν Ὀδυσσεὺς. ἐπανάκαμψαντες δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην, ἀνόμασαν τὴν Πόλιν τῆς Ἀλαλκομεναί. Ἡρακλῆων ὁ Γλαύκου, κατὰ τὸν Στέφανον περὶ Πολ. λέγει, τὴν Ἰθά-
κην πετρεμερῆ, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον μέρος ἐπὶ

Γιρά.
Λακαδῖα.
Νῆετος.
Κροκύλαια.
Αἰγίλιπα.
Σκόπελος.

Ἀλαλκομεναί.
Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἐπὶ Μεσημβρείᾳ, καὶ Θάλασσαν, τὸ δὲ πρῶτον ὀνομάζει Νήιον, ἐκ τοῦ Ὄρους αὐτοῦ. τὸ γ': Κροκύλειον. καὶ τὸ δ': Αἴγυρῆα. εἰς αὐτῶν τῶν Νήσων οἱ Λαγωοὶ δεῦρ' ἔχουσιν, αἱ Αἴγες πληθύνονται. ὁ Ποταμὸς ἢ ὁ Χειμάρρους Ἰούης, ὁ ἐκ τοῦ Νηίου Ὄρους τρέχων, Ῥήθρον καλεῖται. ὁ δὲ Διμῶν αὐτῆς, Κόρακος Πίτρα, ὡς περὶ καὶ πόπος τῆς αὐτῆς, τὸν ὅποιον οἱ κατοικοῦντες Κορακοπιτραῖοι ὀνομάζονται, ἀπέχει τοῦ Ἀραξοῦ Ἀκρωτηρίου 30. Μίλια πρὸς Δυσμας, καὶ τὰ λοιπὰ.

Νηῖον Ῥήθρον.

Κόρακος Πίτρα.

Κεφαλῖα. Κεφαλίη.

6. Κεφαλίω, κοινῶς Κεφαλονία, Νῆσος ἀντικρὺ τῆς Ἀκαρνανίας κειμένη, Τελγώνου ἡμασώζουσα. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κεφάλου τῆς Τίϋ τοῦ Διόνειος, τοῦ ἐξελθόντος ἐκ τῆς Ἀθηνῶν, ὁμοῦ μὲν τὸν Σωφρόνον τοῦ Ἀμφιξύου, ἔσρατῶντα ἐπὶ τοῖς Τηλεβόχαις, πρὸς ἐκδικασίαν τοῦ φόρου τῆς Ἀδελφῶν τῆς Ἀλκμῶν, καὶ τοῦ πατρὸς Πατρὸς. κατ' ὃν καιρὸν ἄρῃν ἄδειαν ὁ Ζεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Ἀλκμῶν, ὑποπείσας τὰς ἑῷς ἐσπείρας μίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσπείραν ἐπαυακάμψας καὶ ὁ Ἀμφιξύων, ἐκοιμήθη καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς Ἀλκμῶν. ἔδωκε καὶ αὐτὴ συλλαβούσα ἔτεκε δύο Παιδας, τὸν Ἡρακλῆ ἐκ τοῦ Διός, κληθεῖσα κατὰ τοῦτο ἑξέσπερον, καὶ τὸν Ἰφικλῆ ἐκ τοῦ Ἀμφιξέου. ὁ Κεφαλος ἐξῆλθε τῆς Ἀθηνῶν, δεῦρ' ἔλθων, ὅπου ἔκαμε κατὰ συμβεβηκὸς τῆς Γυναικὸς τοῦ Πράξιππος, δεῦρ' ὅποιον ἐλυπήθη κατὰ πολλὰ, καὶ τὰ ἔξῃς. ἀπελθόντες οὐκ ἐνίκησαντες τοὺς Τηλεβόχαις, ἔδωκεν ὁ Ἀμφιξύων ταύτῃ τῶν Νήσων εἰς τὸν Σωφρόνον τοῦ Κεφάλου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκλήθη ὡς εἴρηται. δεῦρ' ἔλθων πᾶς ἐπεκράτησε ἐν γράφεται ὑπὸ τῆς Παλαιῶν μὲν δύο μ. ἐκαλεῖτο αὐτὴ Ἐξάμος κατὰ τὸ Ὅμηρον, καὶ Δουλίχειον, καὶ Τάφιον κατὰ τὸν Στράβ. καὶ κατὰ τὸν Πλίνιον Μέλαινα. τὸ πάλαι εἶχε πένταρας πόλεις, κληθείσας ἀπὸ τῆς Τίϋ τοῦ Κεφάλου, τοῦ μεταβληθέντος ὑπὸ τοῦ Διός εἰς Λίδον, κατὰ τοὺς Ποιητὰς. Κρανίον, Κρανιά, πλησίον εἰς τὸ Ἀργοςόλι. Σάμων, ἢ Ἐξάμω, τῆς ὁποίας οἱ Πολίται Σαμαῖοι λέγονται, πρὸς ἀντιθέστον τῆς Σαμῖων τῆς Ἰωνικῆς Σάμου. Παλλῶν, ἢ ὁποία κοινῶς λέγεται Λιξούρι, καὶ Πρόντω. γράφει ὁ Στράβων, ὅτι ὁ Γαῖος Ἀντώνιος, ὁ Θεῖος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, φυγάς ἐκ τῆς Ῥώμης, καὶ ἔλθων εἰς αὐτῶν τῶν Νήσων, ὡς εἰς ἴδιον κτῆμα, ἐκτίσθη

Τηλεβόχαι.

Σάμος. Δουλίχνη. Τάφιον. Μέλαινα.

Κρανίον. Σάμος.

Λιξούρι. Πρόντω.

καὶ ἄλλω πόλιν, ἐν ἑταίρῳ κτίσας Ῥώμης 692. ἀλλὰ δεῦρ' ἔφθασε ἐν τῶν κατοικησάντων ὅπου ἐκράχθη ἐκ τῆς ὄψεως ὀπίσω εἰς τὴν Ῥώμην. Ὄρη ὀνομασθῆ τῆς Κεφαλίω εἶναι ὁ Λίτος. εἰς τὸ ὅποιον ἦτον Ἴερον τοῦ Αἰνθίου Διός, καὶ ἡ Βαία, κληθεῖσα ἀπὸ Βαίης τοῦ Κυβερνήτου τοῦ Ὀδυσσεύς. γράφει ὁ Αἰλιανός, ὅτι αἱ Αἴγες εἰς αὐτῶν τῶν Νήσων ἐξ ἑλκῶν νερὸν εὐὰ μὴ πίνωσιν, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῆς αὐρᾶς ἐν δροσίζονται. ἡ Περίμετρος αὐτῆς τῆς Νήσου εἶναι μετρίων 130., τὸ μήκος μετρίων 40., εἶναι ἀφορωτῆς, ἀπέχει τῆς Ζακύνθου 20. μίλια, ἔχει Κάσρον ὀχυρώτατον ἐν Λόφῳ κείμενον, κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς Νήσου, καὶ ἀπέχον τῆς Διμῶν, ἔστις Ἀργοςόλι καλεῖται 6. Μίλια. ἐτιμήθη ἀπὸ ὀλίγου χρόνου εἰς ὄρον Ἀρχιεπισκόπου, ὑφ' ὃν ὑποπέλει ἡ Ζάκυνθος, καὶ ἡ Ἰθάκη, ἀπὸ πρὸν Ἐπισκοπὴ ἔσα τοῦ Κορίνθου. ἐν ἑταίρῳ 1499. ἐπῆρι καὶ τῶν Κεφαληνῶν ὁ Σουλτᾶν Μπαγιαζίτης, μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Μοδαίνης καὶ Κορώνης, διώξας ἐκεῖθεν τὰς Βενετικούς, ἀλλαγνομένης τῆς συνθήκης, τῶν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ αὐτὴς τοῦ ἔδωκεν τῶν Ἀγίων Μαύρων, τῶν ὁποίων εἶχασιν ἀποαρπάξῃ. καὶ πάλιν ἐν ἑταίρῳ 1537., ἀφρακτος ἐπιστρέψας ὁ στόλος τοῦ Σουλτᾶν Σουλεϊμῶν ἐκ τῆς Κορῶν, ἐληλάτισε καὶ κατέφθειρε ὅλην σχεδὸν τὴν Κεφαλίω. καὶ τὰ λοιπὰ. εἰς τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Κεφαληνῆς, Πισκάρδο τανὺ καλούμενον, ἔρεθη Ἐπιγραφὴ τοιαύτη. Τίτος Φλαύιος Διονύσιος ἐν ῥηκίζομαῖσοι τὸν σιβάσιον ὄρκον, μηδεὶ ἐξὸν εἶναι, ἀνοίξαι ταύτῃ τῆν Σορὸν Ὀλυμπιάδος. εἰδίτις ἀνοίξῃ, δώσει τῷ φίσκῳ δεινάρια διαχίλια πεντακόσια, καὶ ὑφίξει λόγον ἀσβεβείας.

Αἴγιος ἑταίρῳ. Βαία ὄρος.

Ἀργοςόλι.

Πισκάρδο.

Ἀστειά.

Δακκαλιῶ. Ταφίη. Τάφιον. Μίση Παλλῶν.

Μετὰ τῆς Κεφαληνῆς, τῆς Ἰθάκης, τῆς Λακάδος, τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ τῆς Ἐκβολῶν.

Ε. Δ. ΤΗΣ Ε. Π. Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

βολῶν τοῦ Ἀχελώου, εἶναι Νησία περίπου τῆς 30., ἕρμα, καὶ ἀκατοίκητα ὑπ' ἀνῶν, με κοιτὸν ὄνομα καλούμενα Ἐχινάδες, ὀξείαι, καὶ κατὰ τὸν Ὀμιρον Θυαί, καὶ κοιτῶς Ὀξείαις, αἱ ὁποῖαι εἶναι μάλιστα ἐκείνη καὶ Νησία, τὰ ἀντικείμενα εἰς τὰς Ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου, καὶ κοιτότερον λεγόμενα Κυρτζελάρι. περὶ αὐτὰ ἐγένετο ἐκείνη ἡ ἀκουστὴ ναυμαχία τῆς Χερσιατῶν κατὰ τῆς Τούρκων εἰς τὴν ὁποίαν ἐφρονέθησαν 25. χιλιάδες Τούρκοι, καὶ 4. χιλιάδες ζῶντες ἰδουλαὶ θύσαν, ἠφρανέθησαν δὲ καὶ Κάπεργα αὐτῆς 200. τῆς δὲ Χερσιατῶν ἡ ὁλόκληρος ἦσαν χιλιάδες 14. Προεὶδὸν ἐχόντων τὸν Γωάννην δὲ Ἀκύσεια. σιωπῆν δὲ αὐτὴ ἡ νίκη τῆς Χερσιατῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ρόδου, ἐν ἔτει 1571., τῆς ζ' τοῦ Ὀκτωβρίου. ἐκ τῆς αὐθροῦ Νησιῶν τινὰ ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα, οἷον Κάρος, κοιτῶς Κάλλαμος τὸ Δολίχειον, κοιτῶς Μέγα Νησι· ἡ Ἄτοκος, καὶ τὰ ἐξῆς μυθολογοῦσιν, ὅτι αὐταὶ αἱ Ἐχινάδες Νησοὶ, τὴν ἀρχὴν ἦσαν Νύμφαι ὠραιόταται, αἱ ὁποῖαι εἰς ἔλους τῶς Θεοῦς ἀποστέφρον θυσίας, πλὴν τῆς Ἀχελώου, τὸν ὁποῖον καὶ με ὑβριστικούς λόγους κατεφρόνησαν, οὐδὲ μιᾶς τιμῆς ἀξιώσαντες αὐτὸν. ὅθεν ὀργισθεὶς κατ' αὐτῆς ὁ Ἀχελῶος, εἰς Σκόπελα ζεύγας μετέβαλεν. ἡ δὲ ὠραιότερα αὐτῆς ἦσαν ἡ Περιμενή, τὴν ὁποίαν ἀκρως ἠγάπα ὁ Ἀχελῶος, ὅπερ γρούς ὁ Πατὴρ αὐτῆς, τελευταῖον με θυμὸν πολὺν, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν Θάλασσαν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀχελῶος τὸ τοιαῦτον, καὶ βουλόμενος ὀλοτελῶς μὴ σφραδῆναι ταύτης, παρεκάλεσε τὸν Ποσειδῶνα ὑπὲρ ταύτης. ὅθεν καὶ ὁ Ποσειδῶν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς Νησίον, τὸ ὁποῖον εἶναι κατὰ τὸν Στράβ: τὸ Δουλίχειον.

8. Μετὰ τὴν Κεφαλληνίαν ἀπὸς Μεσημβρίαν, καὶ τῆς Δυτικῆς Πλάγας τῆς Πελοποννήσου, κεῖται ἡ Ζάκυνθος, Νησος περιφημος, κληθεῖσα ἀπὸ Ζακύνθου τῆς Ἰού τοῦ Δαρδανίου, καὶ τῆς Βατείας. ἀπὸτερον ἐκαλεῖτο Ἰρέα, Κασσιόπη, καὶ Δουλίχειον, ὑπερον δὲ ὑπότινων ἐκλήθη καὶ Ἱερουσαλήμ, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ρουβέρτος ὁ Γουϊσκάρδος πλώσας διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐξῆλθεν εἰς αὐτὴν τὴν Νησον, ὅπου ἀδυνήσας βαρέως, ἠρώπησε πύς περὶ αὐτὸν, πῆς ὀνομάζεται αὐτὴ ἡ Νησος; οἵτινες τῆ ἀπεκρίθησαν, ὅτι καλεῖται Ἱερουσαλήμ, τὸ ὁποῖον ἀκούσας,

ἐλεγίασσε ὅτι ἠγγικε τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ἔτρωσεν καὶ τὰ ἀρτεῖδον ὄνειρον σηματικὸν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, πὲ ὁποῖον ὀλίγον ὑπερον ὑπεπληρωθῆν, ἔδωσεν ἀρομιά, ὅτι ἐκ τούτου τὰ κληθῆ Ἱερουσαλήμ. ἔχει Κάστρον, τοῦ ὁποῖου ἡ Ἀκρόπολις Φωφίς τὸ πάλαι ὀνομάζετο, τὸ μήκος ταύτης τῆς Νήσου εἶναι μιλίων 25., τὸ πλάτος 20., ἡ περιμετρος 60., ἀπέχει τῆς Χελωνάτου Ἀκραιπέου τῆς Πελοποννήσου ἀπὸς Δυσμὰς 15. Μίλια. ἔχει Πόλιν μεγάλην καὶ ὄχυρην, τὸ Φρούριον αὐτῆς εἶναι ἐπὶ λόφῳ, ἔχει πλῆθος αἰῶν, εἶναι καρποφόρος, καὶ ἄκρατος, ὑποτάσσεται εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῆς Ἐνετῆς, ὡς περ καὶ αἱ ῥηθεῖσαι αὐτῆρω. οἱ Ζακύνθιοι κατὰ τὸν Δειπνοσοφιστὴν βιβλ:ιβ', ἦσαν τὸ πάλαι ἄπειροι πολέμων, δοσμενοὶ δὲ εἰς τὰς τρυφὰς, ἔτὰ λοιπὰ πόρρω τῆς Ζακύνθου Μίλια 35. ἀπὸς Βορείαν, καὶ τῆς ἀπώτης ἀπὸς Εὐρώστον Μίλια 40., ἀντικρὺ τοῦ Κυπαρισσίου Ἄκρου, κεῖνται δύο σμικραὶ Νησοὶ, Στροφάδες καλούμεσαι, καὶ Πλωταί, καὶ κοιτῶς Στροφάδες, αἱ δὲ ἐν τῷ Σικελικῷ Πελάγει Στροφάδες, Καλύδναι ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ καλοῦνται. Στροφάδες ἐκλήθησαν, καθὸ οἱ περὶ τὸν Ζήτιν Βορειάδαι ἐπιστραφέντες αὐτῶν, ἠύξαντο τῷ Διὶ, κατὰ λαβεῖν τὰς Ἀρπείας. εἰς μίαν αὐτῶν εἶναι Μοναστήριον διάσημον, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀητώσῃ Νησον, ἣτις καὶ Ἀητοῖα καλεῖται, καὶ κοιτῶς Βαρδιαί, ἡ σμακρὰ κειμένη ἀπὸς Νότον ἀπὸ τῆς Κεφαλληνίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε.

Περὶ τῆς Ἀιτωλίας.

1. Μετὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὰ πέρατα τῆς Ἠπείρου, κεῖται ἡ Ἀιτωλία, ἡ ὁποία χωρίζεται τῆς μετὰ Ἀκαρνανίας διὰ τοῦ Ἀχελώου Ποτ:, τῆς δὲ Λοκρῶν διὰ τοῦ Εὐήνου Ποτ:, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδίως Ἀιτωλία, με ὄλον ὅπου πλατύτερον λαμβανομένη, περιέχει τὴν Λοκρίδα, τὴν Δωρίδα, τὴν Φωκίδα, καὶ ἄλλας, τὰς ὁποίας ὁ Ποτ: με τὸ ὄνομα τῆς Ἀχαΐας καθόλου ἐμπεριλαμβάνει. ἐκλήθη Ἀιτωλία ἀπὸ Ἀιτωλοῦ τοῦ Ἰού τοῦ Ἐπιδυμίου, ὅστις ἐκβλήθεις τῆς Πατρὸς αὐτοῦ, ἦτοι τῆς Πιστῶν τῆς Πελοποννήσου,

Ἐχινάδες. Θυαί. Ὀξείαι. Ὀξείαις.

Κυρτζελάρι.

Κάρος. Κάλλαμος. Δολίχειον. Μέγα Νησι. Ἄτοκος.

Περιμενή.

Ζάκυνθος.

Ἰρέα. Κασσιόπη. Δουλίχειον.

Ἱερουσαλήμ.

Στροφάδες. Πλωταί. Στροφάδες. Καλύδναι.

Ἀητοῖα. Ἀητοῖα. Βαρδιαί.

νήσου ὑπὸ τοῦ Σαλμωνίως, κατήκτισεν ἐπι-
 τον τὸν τόπον, τοῦ ὁποίου οἱ Ἐγχεῖοι ἀπό-
 τρον ἐκαλοῦντο Ἰάπυς, καὶ ὁ τόπος Ἰάπυς.
 Ὄρη τῆς Αἰτωλίας εἶναι ὁ Κέραξ, ὅστις
 σιμώπτεται μὲ τὴν Ὀϊτῶν τὸ ὄρος τῆς Ἑλλά-
 δος, ἐν δὲ τῷ Μισσογείῳ ὁ Μάρλαος, ἢ καὶ
 Μαλαός, καὶ ὁ Ἀράκιωθος. Πρωτόμους δὲ διά-
 σημος ὁ Ἑυνηος, κοιναῖς Φιδάει, κληθεῖς
 ἀπὸ Ἑυήνου τῆ Γαμβροκτόρου, ὅστις νικηθεῖς
 ὑπὸ τοῦ Ἰδα τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Λυγκίως τοῦ
 λαβόντος τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Μάρπασ-
 σαν, αἷς ἀριστεῖον, οὐ μόνον τοὺς ἑαυτοῦ Ἰπ-
 πους κατέσφαξεν, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς
 τὸν Ποταμὸν, ὃς τις Λυκόρμας ὠνομάζετο
 ἀπότρον, καὶ ἀπ' αὐτῆ ὕστερον Ἑυνηος. ἔχει
 τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Καλλιθέμου Ὄρης κατέτι-
 νας, ἢ μάλλον εἰπεῖν ἐκ τοῦ Κόρακος, εἰσέρ-
 χεται εἰς τὴν Θάλασσαν, πλησίον τοῦ Γαλα-
 τῆ Χωρίου, παράκειται εἰς αὐτὸν καὶ ὄρος
 καλούμενον Μύκρον. οἱ Αἰτωλοὶ ἐσάθισαν
 περὶ φημοί, μὲ τὸ νὰ εἶχασιν ἀνομόμιον, νὰ
 εἶναι αὐτοὶ οἱ Ἑλλανοδίκαί, διότι ὁ Ἡρακλῆς
 ὁ ἀπῶτος Ἀγνοθέτης ἄφησε τὴν διοίκησιν
 τῆς Ὀλυμπίας Ἀγῶνων εἰς τὸν Αἰτωλὸν
 Ὄξυλον, καὶ ἰφεξῆς εἰς τοὺς Διαδόχους αὐ-
 τοῦ. ἐπαινοῦντο ποτὲ καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν, καὶ
 διὰ τὴν μακροβωλίαν σφενδόνην, καὶ ἐξ
 αὐτῆ ἔρριθην, πρὸς τῆς ἐκβολῆς. ἠπατί-
 θισαν οὗτοι ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν κατὰ τοῦτον τὸν
 ἔσπον. ὁ Διομήδης κατηράθη τὴν γῆν τῆς
 Δαυνίας, ἢ τοῖς τῆς Καλαβρίας, ποτὲ νὰ μὴ
 καρποφορήσῃ, αἰσίως καὶ δὲ ἐργασθῆ ὑπὸ
 Αἰτωλῶν. ὅθεν οἱ Δαυνιοὶ ἀπελθόντες εἰς
 τὴν Αἰτωλίαν ἐκήρυξαν, ὅτι ὅποιος τῆς Αἰ-
 τωλῶν θέλει νὰ πηγῆ εἰς τὴν Δαυνίαν, νὰ
 λαμβάνῃ ὅση γῆ ἦτον τῆς Διομήδους. ἀπελ-
 θόντες οὐκ οἱ Αἰτωλοὶ, καὶ ζήτισαντες τὴν
 ἐπαγγελθεῖσαν γῆν τοῦ Διομήδους, κατέχω-
 σαν αὐτοὺς οἱ Δαυνιοὶ εἰς τὴν γῆν, εἰπόντες,
 ἀπὸ λείφατε τὸν κληρὸν τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ'
 ἡμῶν αἰτεῖτε. ἔκαμον οἱ Αἰτωλοὶ καὶ μεγά-
 λους πολέμους ὅχι μόνον κατὰ τῆς λοιπῶν
 Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς Ῥωμαίων, μὲ
 τὰς ὁποίους ποτὲ ἦσαν συμμοσμενοί, καὶ
 ἠνωμένοι ὡσαύτ' ἀσπίδοι, τελευταῖον νικη-
 θεῖς ὑπ' αὐτῆ τῆς Ῥωμαίων, τὸσον κατε-
 φρονήθησαν, ὥστε τοὺς Προῖτους καὶ Ἡγεμό-
 νας αὐτῆ ἔβαλον εἰς τὰς Λατομίας. ἐφιλο-
 νείκων ποτὲ οἱ Αἰτωλοὶ μὲ τοὺς πλησιοχώρους
 αὐτῆ Ἀκαρνανίας, διὰ τὴν Παραχλαίτιν.

ἦν ὄχι διὰ Διαιτητῆ, ἀλλὰ διὰ τῆς Ὀπλων.
 ἔρριθην ἀπὸ τῆς Αἰτωλῶν καὶ παροιμία, τὸ
 μὲ χεῖρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ τοὺς ἐν Κλοπι-
 δῶν. ἦγουν ὁ Δεῖνας καὶ δωροδοκεῖται, καὶ
 ραδιουργεῖ, ταῖς χερσὶ μὲν αὐτῆ, τῶν δὲ
 κλέπτων. καὶ τὰ λοιπὰ.
 2. Πόλεις τῆς Αἰτωλίας τὸ πάλαι ἦσαν πολ-
 λαί, ἀλλ' ἐδαφθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων,
 τανῶ οὐδεμία σώζεται. τὸ Ἀγγιλόκαστρον
 ὅμως δὲ εἶναι Πόλις ἀρχαία, ἀλλ' ἐν ὕστεροις
 ἐκτίθη, ἀρ' οὐ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν. αἰόνο-
 μαστῶραι τῆς παλαιῶν Πόλιων ἦσαν αὐταί.
 Καλυδῶν, ὅπου εἰσέβητο ἡ Λαρρεῖα Ἀρτεμις. Καλυδῶν.
 ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Καλυδῶνιος Δρυμὸς, καὶ
 ὁ Ἀγχιόχοιρος, τὸν ὁποῖον ἐκτείνεν ὁ Μελέα-
 γρος, ἀρ' οὐ καὶ ἡ παροιμία, κίλικος καὶ
 χεῖλιως ἄκρου, πολὺ τὸ μετὰ ἑξέπελει. ἰπι-
 νεῖτο καὶ ὁ Καλυδῶνιος οἶνος, καὶ τὴν ἐξῆς.
 Ὠλένος ἐκλήθη ἀπὸ Ὠλέου τοῦ Ἰεῦ Ὠλένης.
 τοῦ Διός, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ Ὠλεσία Αἰξ, Ὠλεσίας.
 πεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ποιητῆ εἰς τοὺς Ἀσί-
 ρας, αἰσῶν ὅπου ἔδωκε γάλα εἰς τὸν Δία.
 τινὲς δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐξ αὐτῆς, ἀλλ'
 ἀπὸ τῆς Πιλοποννησίας Ὠλέου. πλησίον
 τῆς Καλυδῶνος ἦτον τὸ ἱερόν τῆς Παντοκράτορος
 Διός. Περαντία Πόλις, ὁμοίως καὶ αὐταί. Περαντία.
 Πλευρώνη, Ἀραχθός, Μακρύνεια, ὅπου Πλευρώνη.
 εἶναι τῶρα τὸ Χωρίον Μακρυνῶν, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀραχθός.
 καλεῖται τῶρα αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία ὑπὸ τῆς Τέρ- Μακρύνεια.
 κων Κάρλε Σατζακ', περὶ χουσα καὶ τὴν Κάρλε Σατζα.
 Ἀκαρνανίαν, καὶ εἶναι εἰς αὐτὴν Κομοπό-
 λεις Ζαπαῦτι, Βραχῶρι, Μισολόγγι, ἢ Ζαπαῦτι.
 κρεῖττον Μισολόγιον, καὶ Νῆσος, ἐν Λευρο- Βραχῶρι.
 θαλάτῃ Αἰτωλικόν, ἢ κοινώτερον Ἀνατο- Μισολόγγι.
 λικόν, ὅπου ἀπὸ ὀλίγου χρόνου ἐξήρχετο ἐκ Αἰτωλικόν.
 τῆς γῆς ἀνακοχλάζον αἶμα, καὶ ἐγειρόμενος ποδῆ βία πλείον μίας πήχεις. ὁ Ἰδμὸς
 τῆς Χερσονήσου τῆς Αἰτωλίας, εἶναι σχι-
 δὸν μεταξὺ τοῦ Ἀνατολικῆ, καὶ τῆς Κα-
 τοχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

Περὶ τῆς Ὀζολαίας
Λοκείδος.

Η Ὀζολαία Λοκεῖς λέγεται κοιναῖς ἢ Ὀζολαία Λοκ.
 Πειλοχί τῆς Ναυπάκτου, καὶ πειρατῆ-
 ται ἀπὸ Δυσμῶν ὑπὸ τῆς Αἰτωλῶν, ἢ τοῦ Ἑυ-
 νήνου Ποτῆ, ὑπὸ Μισσημβείας ὑπὸ τοῦ Κελο-
 οοοο σάιου

Ἰάπυς.
 Ἰάπυς.
 Κέραξ ὄρ.
 Μάρλαος.
 Ἀράκιωθος.
 Ἑυνηος π.
 Φιδάει.
 Λυκόρμας.
 Γαλατῆ.
 Μύκρον.
 Αἰτωλοί.
 Ἑλλανοδίκαί.

Καλυδῶν.
 Ὠλεσίας.
 Περαντία.
 Πλευρώνη.
 Ἀραχθός.
 Μακρύνεια.
 Κάρλε Σατζα.
 Ζαπαῦτι.
 Βραχῶρι.
 Μισολόγγι.
 Αἰτωλικόν.

Κ.τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Λοκροὶ ἐξ ὧν

Φίσκες, Λιλιγίς.

σαίου Κόλπου, ἀπ' Ἀγαθῶν ὑπὸ τῶν Φωκίων, καὶ ὑπὸ Βορείων ὑπὸ τῶν Δωρίων. ἐκ πρώτης ἀρχῆς οἱ Οἰζόλαι Λοκροὶ ἐκατοίκησαν περὶ τὴν σόματτα πῦ Κορινθιακῶν Κόλπου, κληθεῖσθε ὑπὸ τοῦ Ἀπογόου τοῦ Ἀμφικτύωτος, καὶ τῆς Χθονοπάφας, τῶν ὁποίων Υἱὸς μετ' ἦτον ὁ Φύτκος (ὑπὸ τοῦ ὁποίου φρότερον ἐκαλεῖτο Φύτκοι,) Ἐγγυῆς δὲ ὁ Λοκρὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Φύτκου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀνεμάθησαν Λοκροὶ, εἰ τιτις πολλῶν φρότερον Λέλεγες ἐλέγοντο. Οἰζόλαι δὲ, ἢ Οἰζόλαι ὠνομάθησαν, ὡς τὰ ὅπου οἱ πρώτοι Κάτοικοι τοῦ τοῦ Τόπου ἦσαν μεμπισήμοις ὑφαντικῆς τέχνης, ἐπέποιοντο δὲ κόνου με δέρματα ἀλόγων ζώων ὡμα, καὶ ὄχι ἠργασμῶν, διότι τῆς ἐξ ὧν τὰς τεύχας, εἰκὼν ζώων, χάριεν καλλωπισμῶ. ὕδου ἐκ τῆς ἰδρώπων, ἐτήπορον τὰ δέρματα, καὶ ὡζον τὸτον αὐτὰ, ὅσον καὶ εἰ ἀφ' ἑρωποι, καὶ ὑπὸ τῆς περὶ τῆς δυσωδίας, ἀνεμάθησαν Οἰζόλαι, ὑπὸ τῆς ἕξαι, κατὰ τὸν Παισαυίαν ἐπὶ τῆς Φωκικῆς, ἢ καὶ ὑπὸ τῶν ὄζων τοῦ κλήματος, τῶν ὁποίων ἢ ἰσσεῖα ἔχει οὕτως. εἰς τὸν κερῶν, ὅπου ἐβασίλευον εἰς ἐπὶ τὸν τὸν τόπον ὁ Υἱὸς τῆς Δελφικῆς Ὀρεθῆς, μία Σκύλλα τῆ Ὀρεθῆς ἀπὸ Σκυλλαίου, ἐπέκει ξύλον, πῶς εἰ ἐν ξύλον σκάψας ὁ Ὀρεθῆς ἔθαψε, καὶ ἐξ αὐτοῦ, τὸ ἔαρ ἐφύθησε κλήμα, ὑπὸ τῆς ὁποίου πῶν ὄζων ἐκλήθησαν Οἰζόλαι, ἢ καὶ ἄλλως πῶς. ἀπ' αὐτῶν ἐσέλθη ἀποικία εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ ἐπικληθεῖσθε Λοκροὶ Ἐπιζευροί.

2 Ταύτης τ' Οἰζολαίας Λοκροῖδος πολλὰι Κῶμαι καὶ Πόλεις μετ' οὖνται, οἷον Ἀτταλῶν Σημεῖον, Ἀργος, Ὀλιγώνιον, Θρακίς, Ὀπόδοτον, Λοκεῖς, Λήμνισκος, Λήδη, Νέων, Κατώπη, Τείχιον, Μεδέων, Πρόχιον, τὸ ὁποῖον φρότερον Πηλῶν ἐκαλεῖτο. ἔσσημόπεραι δὲ τὸτον ἦσαν, Μολυκεῖα, Πόλις Παραθαλασσία, τῆς ὁποίας ὁ Τόπος λέγεται πῶρα Καυρολήμνη, ὑπέρκειται ταύτης ὄρος ἢ Χαλκίς, κοινῶς λεγόμενον Βραχάροβα, ἐπὶ καὶ Πόλις ὀνομαζομένη αὐτῶ ἦτον ἢ Χαλκίς. καὶ ὁ Ταφίασος τὸ ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἢ Μακυρία Πόλις. μετὰ τὴν Μολυκεῖαν εἶναι τὸ Ἀντίρριον Ἄκρον, ὅπου ἐκτίθη τὸ Νεόκαστρον, τὸ ὁποῖον κἀφίσαν οἱ Βοῖται ἐξ τῶν σιωθηκῶν, ὅπου ἐπέλασαν μετὰ τὸν Τούρκου ἐπὶ τῆς 1701. εἶτα Ναύπακτος, Πόλις Παραθαλασσία καὶ ἐχυρὰ, Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Λοκροῖδος καὶ Αἰτωλίας, ὄρον Μητρόπολι τοῦ ἔχουσα, ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ

Ατταλῶν Σημ. Ἀργος. Ὀλιγώνιον. Θρακίς. Ὀπόδοτον. Λοκεῖς. Λήμνισκος. Λήδη. Νέων. Κατώπη. Τείχιον. Μεδέων. Πρόχιον. Μολυκεῖα. Πόλις Παραθαλασσία. Καυρολήμνη. Χαλκίς. Ταφίασος. Μακυρία. Αντίρριον.

Ναύπακτος.

ἐκλήθη Ναύπακτος ὑπὸ τῆς ναυπηγίας, ὡς τὰ ὅπου εἰς αὐτὴν ναυπηγήσαν, κατὰ τὸν Στράβου ἢ ἄλλως πῶς, κατὰ τὸν Παισαυίαν. αὐτὴν ἐπήρωσαν οἱ Βοῖται ὑπὸ Παύλου τοῦ Σπάρτα, ἐπὶ τῆς 1388., καὶ ἀπ' αὐτῶν οἱ Τούρκοι, ἐξ τῆς Σουλταν Μπαγιαζίτ, ἐπὶ τῆς 1499., ὄχι ἐξ ἑξίφους, ἀλλὰ μετὰ τὸ τὰ ἰδῶν οἱ Ναυπακτικοὶ τὸν μέγαν Στόλον αὐτοῦ, παρεδίδθησαν ὄθου ἔλαβον προνόμιον ἀπλίας ἀπ' αὐτοῦ τριτοῦς. πάλιν ἐπὶ τῆς 1686. τὴν ἀπὸ λαβον οἱ Βοῖται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐξ τῆς μετὰ αὐτῶν συμβιβασεως τῆς ἐπὶ τῆς 1699. ἐκδύσαντες τὴν ὀλοπλῶς, τὴν ἀπὸ ἀειμονεῖς πῶς Τούρκου ἐπὶ τῆς 1701. τῆς δ' πῦ Λυγούσου. ἀπὶ τῆς Νικοπόλεως τῆς Ἡπείρου, σχεδὸν 100. μίλια. πῶς δὲ Μοθώνης ἀπὸ Βορείων 150., καὶ 80. πῶς Κορινθίου. μετὰ τὴν Ναύπακτον ἦσαν ποτὲ καὶ ἄλλαι Πόλεις Παραθαλασσία, Εὐαθία, εἶτα καὶ Χαλιῶς, κείμεναι κατὰ τὴν Βερεσσιτζαν. τῆς δὲ Μισογείων ἢ περὶ φανειτέρα ἢ τὸν ἢ Ἀμφισα, ἢ μεγίστη καὶ ὀνομαστοτάτη Πόλις τῶν Λοκρῶν, πόρρω τῶν Δελφῶν 120. σταδίους, κατὰ τὸν Παισαυίαν, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀμφισα τῆς Μάκαρος τοῦ Αἰόλου. ἢ μετὰ τὸ τὰ ἦτον ἀμφίβιος, ἔχουσα δηλαδὴ τὴν ἑορτὴν ἐκ τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάττης. ὁ γὰρ Βασιλεὺς τοῦ τόπου ἐκείνου ἰδῶν πολὺ ποῖον ὀδῶντα ἐκεῖ, καὶ ζῶντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάττης, κτίσας τὴν Πόλιν, ὠνόμασεν Ἀμφισαν, ἢ ὁποῖα ταυτὴν κατὰ τὴν πῶς εἰς Κῶμῶν, καὶ κοινῶς λέγεται Λαμπροῖ. πῶς εἰς τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ τὰ εἶναι ὁ νῦν Σάλωνας. εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἐκίθη ἢ Θήκη, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐτίθη τὸ εἶδωλον τῆς Παλλάδος, τῆς ἀχθείσης εἰς τὴν Τροίαν. ἐκρημνίθη ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ πάλιν ἀνηγέρθη, ὅπου κατέφυγον οἱ πλείστοι τῶν Αἰτωλῶν, ὅταν ἐξ τῶν σιωθηκισμῶν τῆς Νικοπόλεως, ἀναστῆσαν ἐποίησαν αὐτοῦς Αὐγούσος ὁ Καῖσαρ. αὐτὸ μετὰ τῆς Ἀμφισα πῶς Ἡπείρου 30. σταδίους, ἦτον ἢ Μυωνία, Πολίχωνιον ἐπὶ Τόπου ὑψηλοῦ πῶς θαλάσσαν δὲ, ἢ Οἰαίθρα, κατὰ τὸν Παισαυίαν ἐπὶ τῆς Φωκικῆς.

Εὐαθία. Χαλιῶς. Βερεσσιτζαν. Ἀμφισα.

Λαμπροῖ.

Μυωνία.

Οἰαίθρα.

Ε.Γ.Δ τῆς Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006 Κ Ε.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ζ΄.

Περί τῆς Δωρείδος.

Δωρίς.

Ἡ Δωρίς αὖ τῆς Λιτωλίας κίται, ἔ τῆς Λοκρίδος κατὰ τὸ Μισόγειον, ἔχουσα ὑπὸ μὲν τοῦ Βορείου τὸ Ὄρθρον Ὄρος, ἀπ' Ἀνατολῶν πύς Φωκίς, ὑπὸ Μισσημβρίας πύς Λοκρούς, καὶ ὑπὸ Δυσμῶν πύς Λιτωλοὺς. καλεῖται κοινῶς Λοιδωρείκιον, καὶ Κράβαρι. Δωρίς ἐκλήθη, ἢ ὑπὸ Δωρείδος τῆς Νηρηίδος, ἢ ὑπὸ Δάρεος τῆς Ἑλλάδος, ἢ κατὰ τὸν Γεωγράφον, ὑπὸ Δωρείου, τὸ ὅποιον ἄλλοι λίζουσι νὰ εἶναι Ὄρος, καὶ ἄλλοι Πεδίον. παρὰ τούτῳ, εἶναι καὶ ἄλλη Δωρίς πρὸς τὸν Σπέρχειον Ποτ., καὶ ἑτέρα Δωρίς πῆς ἐλάχιστος Ἀσίας.

Λοιδωρείκιον, Κράβαρι.

Κυτίτιον, Βίον, Λίλαια, Κάρφαια, Δρυόπιον, καὶ τὴν Ἐρεινὸν, καίτοι ἡ Λίλαια ἀπαλειθμύεται καὶ ἐν τῇ Φωκίδι, εἰς ὄμορος. τῶρα δὲ οὐδεμίαν, εἰ μὴ εἴποι τις τὸ Λοιδωρείκιον, τὸ ὅποιον Κομόπολις εἶναι, ἔχουσα ὄρον Επισκόπου ὑπὸ τὸν Λαερίαν Μήφορλίτῳ. ὑπὸ αὐτῆς τῆς Ἐρεινοῦ Πόλεως οἰνομάθησαν καὶ αἱ φαῦλαι Συκαὶ Ἐρεινοὶ. ὑπεκάτω μιᾶς Ἐρεινοῦ ἰδῶν ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὴν ἐπιπέδον ἐκ τῆς Ἐρυθείας, σὺν τῆς Βουσι τοῦ Γηρυόνοιο τὸν Κάλχατον, ἦτοι τὸν Μόψον, ἠρώτησε, πόσους Ὀλυμθους ἔχει ἡ Ἐρεινός; εἰς τὸν ὅποιον ἀπεκρίθη ὁ Κάλχας, δέκα Μεδίμους, καὶ εἴς τῶν Ὀλυμθον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς βιαθεὶς νὰ συμποδίση τῆς δέκα Μεδίμοις καὶ τὸν εἴς τῶν Ὀλυμθον, καὶ μὴ δυνθεὶς, πειριπαίξεται ὑπὸ τοῦ Κάλχατος. ὅθεν θυμωθεὶς, καὶ πληξας αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν γόνυ, ἀπέκτεινε, ὅστινα περὶ τὴν Ἐρεινὸν ἔθαψεν. Ἐτὰ ἐξῆς.

Κάλχας, Ἡρακλῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η΄.

Περί τῆς Φωκίδος.

Ἐτὰ τὴν Λοκρίδα, κατὰ τὴν Παραθαλασσίαν Ἄκραν τοῦ Κελαίου Κόλπου, ἔπιται ἡ Φωκίς, κοινῶς λεγομένη Φωκίς. Σάλανας, κληθεῖται ὑπὸ Φώκου τοῦ Τίου τοῦ Ὀρυτυτίανος τοῦ Κορινθίου, ἢ ὑπὸ Φώκου τοῦ Τίου τοῦ Δίακου, ὅς τις ὀλίγον ὑπερον τοῦ αἰωτέρου, ἐπέλθετο ἐκεῖ Ὀδηγός τοῦ γόλου τῆς Ἀιγυπτῆς. ἐν αὐτῇ τῇ Φωκίδι εἶναι τὸ διασημον καὶ πολυθρύλητον Ὄρος ὁ Παρνασσός, κοινῶς λεγόμενον Λιάκουρα, ὁ ὄρος κατὰ πύς Ποικίτης, καὶ ἡ Καθίδρα τῆς Μουτῶν, κληθεῖ ἀπὸ Παρνασσῶν τῆς ἐπιπέδου Ἡρώος, ἢ ἀπὸ τῆς Λάρνακος τοῦ Δευκαλίωνος, ἢ ὅποια μετὰ τὸν Κατακλυσμόν προσωμίθη ἐκεῖ, Λαρνασσός, ἔ τροπῆ τοῦ λ. εἰς π', Παρνασσός. πλησίον αὐτοῦ εἶναι ἡ Κασαλία Πηγὴ, εἰς τὰ δεξιὰ πῆς ὁδοῦ κατ' ἐκείνον, ὅπου αἰβαντες ἐκ τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς Ἱερόν. οἰνομάθη ἀπὸ Κασαλίας τῆς Παρθένου, τὴν ὅποιαν μυθολογοῦσι, φάγουσαν τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ μετεβλήθη εἰς Πηγὴν. ἡ διασημότερα Κώμη τῆς ἐν τῇ Παρνασσῶ, εἶναι ἡ Ἀράχωβα. αὐτὴ ἡ Φωκίς ἔχει ἀπ' Ἀνατολῶν τὴν Βοιωτίαν, καὶ πύς Κρημιδίους Λοκρῆς, ἀπὸ Βορείου τὴν Δωρίδα, ἀπὸ Δυσμῶν τὴν Λοκρίδα, καὶ ἀπὸ Μισσημβρίας τὸν Κελαίον Κόλπον.

Φωκίς, Σάλανας.

Παρνασσός, Λιάκουρα.

Κασαλία.

Ἀράχωβα.

2. Πόλις Παραθαλασσίαι τῆς Φωκίδος, ἦσαν ποτὲ αἱ διασημότεραι τῆς ἄλλων αὐταί. Μετὰ τὴν Χαλιῶν τῆς Λοκρίδος, ἡ Κύρρα, ἦτις καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα γραφεται, Πόλις ποτὲ ἀκουσὴ καὶ ἀρχαία ἐπὶ τῇ Θαλάτῃ ἰδρυμένη ὑπὸ τῆς Κίρρας τῆς Ὄρει, ἀντικρὺ πῆς Σικυῶνος, ἀπ' ἧς ἡ ἀνάβασις εἰς Δελφοὺς ὀγδοηκοντάτου σταδίων, ἢ κατὰ τὸν Παισανίαν, 60. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Ἀπόλλων Κίρραϊος. πλησίον αὐτῆς ἦτον τὸ Νεώριον τῆς Δελφῶν. ἀρκεῖται πῆς Κίρρας τὸ Κελαίον Πεδίον, δαιμον καὶ καρποφόρον. Κρίστα, Πόλις ποτὲ χειμῶν πρὸς τὸν Τερανθὸν Ποτ., κτιθεῖσα ὑπὸ Κελαίου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Πανοπίως, ἐπὶ τὸς ὄρους πῆς εἰς Δελφοὺς ἀγούσης ὁδοῦ. οἶονται εἰνῆς, ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ νὰ εἶναι ἡ Κίρρα, καὶ ἡ Κρίστα. ἀπ' αὐτῆς τῆς Κρίστας παρωνομάθη ὁ Κόλαρος τῆς Κορίνθου.

Κύρρα.

Κίρρας Ὄρει.

Κεῖρα, Τερανθός π.

Κεῖρα.

Ε. Δ τῆς Κ. τ. II. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Κριασαῖος πόσον ἢ Κίρρι, ὅστις ἔστι Κείσα καὶ φίσθικας εἰς τὸν Κριασαῖον Πόλεμον, ἢ μὲν Κίρρι ὑπ' αὐτῶν ἢ Κριασαίων, ἢ δὲ Κείσα ὑστέρου ὑπ' Εὐρυλόχου τοῦ Θετταλοῦ, ἀπασαι δὲ αἱ Πόλεις τῆς Φωκίδος κατεβλήθησαν εἰς ἰθάφες ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Ἀμυνίου σὲ τῶν ἱερῶν Πολέμων, τανῶν σὲ αὐτῆ τῆ Κρίσῃ, ἢ πλησίον ταύτης εἶναι ἢ λεγομένη Κάμνη Χείρα. Ἀντίκυρρον Πόλις ποτὲ Παρραθαλασσία, μετὰ τῆς Κείρας ἀπὸ Δουμῶν, καὶ τῆς Βουλίδος ἀπ' Ἀετοπῶν. εἰς ἐκεῖνον ἀπὸ εἰς αὐτὴν ἄρχεται ἀπὸ Ἀμβρώτου, ἢτοι ἀπὸ τοῦ Δίσεμο, εἶναι ἡ ὁδὸς (κατὰ τὸν Πυρραῖον) ὅσον σάδια δύο αὐάντες, καὶ κείθε, ὅπου ἦν ποτὲ τὸ ἱερόν τῆς Δικτυραίας Ἀρτέμιδος, καὶ ἐκ ταύτης ἡ ὁδὸς εἰς Ἀντίκυρρον. τινὲς λογιάζουσι γὰρ εἶναι τὰ Ἄσπρα Σπίτια, Λιμὴν περίφημος, ἀλλ' αὐτὴ ἦν τὸ Νεώριον τῶν Ἀμβρωτίων. ἢ δὲ Ἀντίκυρρον εἶναι τὸ Μετόχι τοῦ Ἀγίου Λευκά, τὸ ὁποῖον κοινῶς Σιδεροκαυχίῳ λέγεται. λέγουσι τινεῖς ὅτι γὰρ μὴ εἶναι αὐτὴ ἐκεῖνη ἢ Ἀντίκυρρον, εἰς τὴν ὁποίαν γροῦνται ὁ Ἐλπίβορος κατὰ τῶν παραφρονοῦντων, ἀλλ' ἢ ἐκράτισε παροιμία, καὶ πλεῖν εἰς Ἀντίκυρρον. διότι ἐκεῖνη γὰρ εἶναι Νῆσος τοῦ Οἴπεου Κόλπου. ἀλλ' οὗτοι ἴσως σφαλῶσι. πέρρω τοῦ Λιμενίου τῆς Ἀντίκυρρας σαδίους ἑκατὸν, ἢτοι ἢ Βουλίδος, Πόλις ὁμοῦ τῆς Φωκίδος, ἀπέχουσα τῆς Βοιωτικῆς Θῆσβης 80. σαδίους, κειμένη ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου, ἀπὸ τοῦ Λιμενίου αὐτῆς ἐπὶ σαδίους. ὁ δὲ ἐκεῖ ῥέων Χείμαρρος, Ἡρακλείδος ὀνομάζεται: φαίνεται ἔχειν τινὰ ταύτης εἰς τὸ Παρραθαλασσίον, ὑποκάτω ἀπὸ τὸ Δομπὸν τὸ Μοναστήριον.

3. Μεσόγειοι δὲ Πόλεις τῆς Φωκίδος ἦσαν πολλαὶ, τῶν ὁποίων αἰ ἀξιολογώτεραι μετ' ἔντα αὐταί. Μετὰ τὴν Καιρώνειαν τῆς Βοιωτίας, τὴν κοινῶς τανῶν Κάπρυναν λεγομένην, εἰς διάστημα πρὸς Δουμὰς σαδίων 20. κατὰ τὸν Παιονίαν, ἦσαν οἱ Παιονεῖς, τῶν ὁποίων ἡ Πόλις καὶ Παιοναία, καὶ Παιονία ἐλέγτο, ἀπὸ Παιονείας κληθεῖσα τοῦ Ἰου τοῦ Φώκου, τανῶν Εἰπέων, ὡς περ καὶ αἱ λοιπαί. λέγεται κοινῶς ἢ ὑπ' αὐτὴν Κάμνη, Ἀγίος Βλάτιος. ἄρον στίβη λίθων, σὲ δὸν αὐτῆς, ἐπιγραφῆν, ἐπ' Εὐουδάμω. πέρρω ταύτης σαδίους ἑπτά, καὶ πλείονας, κείται ἡ Δαυλὶς, κοινῶς Δαυλεία, Πόλις ποτὲ ἀξιόλογος, ἔχουσα ὄρονον Ἐπισκόπον

ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπολίτην, ἐκλήθη ἀπὸ Δαυλίδος τῆς Θυγατρὸς τοῦ Κιφισοῦ, ἢ ἀπὸ τῶν στυγῶν ἐσόδων, τὰ ὁποία ἦσαν ἐκεῖ, ὅπου ἡ Πόλις ὠκίδη. δαυλίαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλούμενα τὰ δασία. λέγουσιν, ὅτι σὲ τῆς Δαυλίδος αἱ Γαυαῖαι γὰρ ἔδισαν σὲ τῆς Ἐπέζης πρὸς τοὺς ἄλλοις εἰς τὸν Τυρία, καὶ Παῖδα ἐψυμένον, καὶ ἔκτοπ ἤρξατο σὲ αὐτῆς τοῦτο τῶν ἐπὶ Ἐπέζης μασμάτων. σὲ ταύτῃ τῆς Γῆς Χελιδόντες οὕτως τέκυσαν, οὕτως ἐκλίπυσαν, οὕτως καὶ αἱ, οὐδ' ἀν' ἀρχὴν πρὸς οἰκίματος, ὁμοῦ μισοῦσαν Χελιδὼν ποιήσασιν. εἶναι καὶ Χώρα, ἢτοι Τόπος τῆς Δαυλίδος Τρωῖς καλουμένη, ὁμοῦ εἶναι καὶ ἄσδος διὰ τῆς Δαυλίδος ἐπὶ τὴν ἄκρα τοῦ Παρρασοῦ, μακροτέρη τῆς ἐκ Δελφῶν, ὁμοῦ ὄχι τέτον δύσβατος, καὶ χαλεπὴ ὡς ἀεὶ ἐκεῖνη. ἐκ τῆς Δαυλίδος κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Δελφούς ἀγούσαν ἐπὶ τὴν πρότω, σὲ τῆς ἀριστερῆς τῆς ὁδοῦ, ἦν ποτὲ Οἰκοδόμημα Φωκικὸν καλούμενον, σὲ τῆς στυγῶν οἱ Φωκεῖς ἀπ' ἐκάστης Πόλεως αὐτῶν. ἀπ' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ πλέον ἐπὶ τὴν πρότω, κατὰ τοὺς Δελφῶν ἀρχαίων, ἄριστος ἢ χριστὸν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἱρόνδουσαν ὁ Οἰδίπους τὸν ἑαυτοῦ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῆς τὸ μεσαιπαιτὸν τῆς Ἡρόδοτος κείται τὰ Μνήματα τοῦ Δαῖτα καὶ τοῦ Οἰζέτου, ἐποῦ τὸν ἱκολούθη, ἔχοντα λίθους μεγάλους σισωρδόμενους, τοὺς ὁποίους ἄρον ἐκεῖ πεφρονδόμενους Δαμασίστρας ὁ Βασιλεὺς τῶν Πλαταιῶν ἔθαψεν. αὐτὴ ἡ ἄσδος ἀπέδω μέγιστον τῶν Δελφῶν, ἢτοι τοῦ Καταρῆ, εἶναι ἀριστῆ καὶ χαλεπώτερα. διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἐπανατρέφομεν εἰς τὴν Δαυλίδα λέγομεν, ὅτι εἶναι καὶ ἄλλη ὁδὸς ἐκ τῆς Δαυλίδος Ἐραχία καὶ ὄρεινὴ τὸ πλείωτον, ἢ ἀγούσα εἰς Στίριν, Πόλις ποτὲ τῶν Φωκίων, ἢτοι καὶ τοῖς Εἰπέων, Στίρι ἀριστῆ ὀνομάζεται, ἀπέχουσα τῆς Δαυλίδος περίην τῶν 95. σαδίων. εἰς αὐτὴν ἑκατοῖκισαν ἀριστῶν Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Δήμης τῶν Στιρίων, ὅσοι ἠκολούθησαν τὸν Πεισῆα, διωχθέντες ὑπὸ τῶν Ἀεγείων ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ὅστις ἀριστῶν ἠλθεν ἐκεῖ. ἀπὸ τῶν ὁποίων Στιρίων ὀνομάθη ἡ Πόλις Στίρις, κειμένη ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου καὶ περὶ ἄσδους, δι' ἣν αἰτίαν οἱ Στιρίται ἐπ' ἀνίσσον ποτίμεν ὕδατος ἐν ἄρα τοῦ θέρους. κάτω δὲ τῆς Πόλεως πένσαρες σαδίους κατερχόμενοι, ἐλάμβανον ὕδωρ ἐκ Πηγῆς, ἢ ὁποία ἦν σὲ πέραις ὄρωρυγμένη, καὶ τὰ ἐξ ἧς ἦν καὶ ἱερόν σὲ τῆς Στιρίδος τῆς Ἀρτέμιδος, ἐκ Λίδος

Χείρα. Ἀντίκυρρον

Ἄσπος Σπίτια

Σιδεροκαυχίον

Βουλίδος

Ἡρακλείδος

Κάπρυναν

Παιονία

Ἀγίος Βλάτιος

Δαυλὶς

Τρωῖς

Φωκίαι

Στυγῶν

Στίρις

Στίρις

Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Περ.

Περσικῶν, δάδας ἰχθύων, καὶ τὰ ἐξῆς. ταυῶν δὲ κεῖται ἐκείν τὸ διασημώτατον Ἴερόν ἐπ' οὐνόματι τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Λουκᾶ, τοιαύτης κατασκευῆς καὶ ὠραιότητος, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἦν ἐν ἡμῶν, κτισθὲν ὑπὸ Ῥωμαίου, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν ᾧ διάγουσι Καλόγυροι. Ἰντρισσι λίθοις τοῦ Ἴεροῦ ἀνέγνων ἐπιγραφὰς τοιαύτης. Θιοῖς Σιβασοῖς, καὶ τῆ Πόλις, πῆν Κρήνην καὶ τὰ φερὸς τῶν Βαθμῶν, καὶ τὸ Ἐποικίον Σινοκράτης καὶ Εὐμαρίδας ἀνέγειραν ἐκ τῆς ἰδίας, ἐ τὴν τοῦ ὕδατος εἰσαγαγῶν. καὶ ἄλλας. ἐκ Στίριως ἐπὶ Ἀμβρωσίου ἡ ὁδὸς εἶναι πεδία 60. σταδίων, καλεῖται αὐτὴ ποτὴ Πόλις, ταυῶν σμικρὰ Κώμη, Δίσιμο, κληθεῖσα ἀπὸ Ἀμβρωσίου Ἡρώος πινός, κεῖται ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν τὸ ὄρος, πῆς ὁποίας τὰ τεῖχη ἦσαν διττὰ, κατὰ μὲν τὸ πλάτος μίαν ὀργύϊαν, κατὰ δὲ τὸ ὕψος δύο καὶ ἡμίσησαν, σωμαρθευμένια μὲν τὰ Βαβυλωνία, τὰ Ῥόδια, καὶ τὰ Βυζαντία, τῶν ὁποίων ταυῶν μόλις φαίνονται λείψανα, ἐκτίθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων, εἰς τὸν καιρὸν τῶν Μακεδονικῶν πολέμων. ἀνέγνων ἐκείν ἐπιγραφὰς τοιαύτας.

- 2) Ἀυτοκράτορα Καίσαρα Μαυρώλιον Κέμοδον
- 2) Ἀγνῶστον Ἀυτοκράτορος Καίσαρος Λ. Σεπτιμίῳ Σιουήρῳ Περτίνακος Σιβασοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβλυτικο παρΦικῶν, μιγίσου ἀδελφοῖν, ἡ Πάλις Ἀμβρωσίων ἐπὶ πῆς ἀρχῆς ἀπέρωτος τοῦ ἀπέρωτος καὶ ἀτυχεσάτου τοξοῦ... ἐπιμεληθεὶς... ρος τοῦ ἀρχοντος † β'. Ἐν ἄλλῳ λίθῳ.
- 2) Ἀυτοκράτορα Νέρωνα Τραϊανὸν Καίσαρα Σιβασὸν Γερμανικόν, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος Ἀμβρωσίων. καὶ ἐν ἄλλοις.
- 2) Ἀλκαῖος Ἀμβρωσίων Ἀμφίδαμος Σάραπι, Ἰσι, Ἄνουβι, ἀεγδαδας... πιεραον. ,, Καλλισράτα. Ἀπόλλωνι ,, νικίας ,, Ἐπαφρόδειτον χαῖρι. καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ Πεδίον τῶν Ἀμβρωσίων κεῖται ἐν μίση Ὀρεῶν, καὶ τὸ πλεονότατον μέρος αὐτοῦ, ὡσπερ τὸ πάλαι, εἶναι καὶ ταυῶν κατὰ φύσιν μὲ ἀμπέλους. γίνονται καὶ πολλοὶ Θάμνοι σιωαχῆς ὡσπερ αἱ Ἀμπέλοι, ἀφ' ὧν σιωάγουσι τὸ πλεονότατον. καὶ τὰ ἐξῆς.

Δελφοί, κοινῶς Κασεῖ, Πόλις ποτὴ δῆστημος, ταυῶν σμικρὰ Κώμη. Δελφοὶ ἐκλήθησαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Κασαλίου τοῦ Κρητὸς πέμψαντος ἀπιδιάν, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς μὲ Δελφίνα, ἀρῶν γένητο πῆς Νεῖας, ἕως τοῦ Κεῖσ-

σαίου Κέλπου, ἡ κατ' ἄλλους, γὰ εἰτῆλθεν εἰς τὴν Ναῦν, καὶ περὶ τοῦτον τὸν τόπον, γὰ ἐπέδησαν εἰς τὴν Θάλασσαν, ὅπου ἐξελθὼν ὁ Κασάλιος, καὶ κραπίσας τοῦ τόπου, Ἴερόν τοῦ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἰδρύσατο. ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσι, Δελφοὶ γὰ ἐκλήθησαν, ὑπὸ Δελφινίου τοῦ Δράκοντος, ὃν ὁ Ἀπόλλων ἐκτείνον. ἀπέχει αὐτὴ ἡ Πόλις πῆς μὲν Κεῖσσης μίλια ἑπτὰ, πῆς δὲ Θαλάσσης φερὸς Βορείαν δέκα. πλησίον τῶν Δελφῶν ἦσαν καὶ ἡ Πυθία Πόλις, ἣτις καὶ Πυθῶ ἐλέγχετο, καὶ Πυθῶν, κατὰ τὸν Ὀμηρον. Πυθῶνα Πιερήσιασαν, καὶ Παρνασσία Νάπη. Πυθῶν δὲ αἰνομαθῆ, ὅτι ἐν αὐτῇ τῆς τῆς τοξοῦτατος ὁ Ἀπόλλων τὸν Δράκοντα ἐκτείνει, καὶ θασὼν ἐτάπη, τὸ ὁποῖον ῥῆμα λέγεται Ἐλλώμισι, πύθω. ὡς παρ' Ὀμήρῳ. Λιὺν ὅστις πύθεται ὄμβρω. ὁ Πausanias λέγει. ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ Πόλις εἶναι ἡ Πυθία, καὶ οἱ Δελφοὶ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέλειτο ἡ λαμπρὰ Ἐορτὴ καὶ Πανήγυρις τῶν Ἐλλώμων, τὰ Πύθια δηλαδὴ, ὁ εἰς τῆς πσσαίων ἀγώνων, εἰς μνήμην τοῦ Πύθωνος Δράκοντος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κτείνας Ἀπέλλων Πύθιος παρονομάζεται. οὗτος ὁ Ἄγων τῶν Πυθίων ἐπέθη φρόπρος πολλοῖς ἔτεσι τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅστις ἐλθὼν ἐκ πῆς Λυκίας εἰς τὴν Δελφούς, ἔβασκε βόσκς εἰς τὸν Πυθῶνα, κλέψας δὲ τὰς βοῦς τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἐρμῆς, καὶ ληφθεὶς ἐπ' ἀντοφόρῳ, ἔδωκεν ἀντίποινον πῆς κλοπῆς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα τὴν περὶ ἀχορδὸν Χέλυν, ἥτοι τὴν Λύραν, ἢν αὐτὸς ἔφερεν, ἔχουσαν ἀντιχορδῶν, λίθον σήμμενον, καὶ ἀντ' αὐτῆς ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ Κηρυκεῖον: λαβὼν δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν περὶ ἀχορδὸν Χέλυν, ἐπέφθογγον ἐποίησεν, ἐξελθὼν τὰ λίθον ἐκ πῆς Λύρας, καὶ βαλὼν ἀντ' αὐτῆς τὰ Νέβρα, μαθῶν δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν τέχνην παρὰ τοῦ Πανός, φρῶτον θεμισθεὶς εἰς τὴν Ἀρκάδας, εἰπεῖρ χεται εἰς ἐπὶ τοῦ Μαντεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον φρῶτον ἐχρητμήθησαν ἡ Νύξ, εἶτα ἡ Θέμις. τοῦ Πυθῶνος ὄφραως κυριεύοντος τόπῳ τοῦ Προφκτικῶν Τρίποδος, εἰς τὸ ὁποῖον Τεῖπεδα φρῶτον ὁ Διόνυσος ἐθεμισθεὶς. τοξοῦτατος δὲ ὁ Ἀπόλλων τὸν Πυθῶνα ὄφρα, τίθησι τὸν Πυθικὸν Ἄγωνα, ὃν καὶ Γουμικὸν ἀνομάζειν, ἐν ᾧ φρῶτοι Πυθιονίκα ἐσθῆσαν εἰς μὲν τὸ σταδίον ὁ Κασαρ, εἰς δὲ τὴν Πυγμῶν ὁ Πολυδῶκης. εἰς τὸν Δελφικὸν Ἄγωνα, ὁ Ἰηπης εἰς τὸν Ὀπιδίον, ὁ Ἰηπης εἰς τὸν Ὀπιδίον, ὁ Ἰηπης εἰς τὸν Ὀπιδίον.

Ἀμβρωσίου
Δίσιμο

Πυθία
Πυθῶν.

Πυθία

Δελφοί
Κασεῖ.

Ε.Γ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὸν Δίσκον, ὁ Τιλζμὼν εἰς τὴν Πάλλω, καὶ Ὁ-
ρακλῆς εἰς τὸ Παγκράτιον, τοὺς ὁποίους ὁ
Ἀπόλλων ἐστράφη μὴ Δάρειν, ἀπελθὼν
εἰς Ἀπόλλων εἰς τὴν Κρήτην, ὑπὲρ πῦ ἀ-
θωαθῆναι ἐκ τῆς Δρακοντοκτονίας ὑπὸ τῆς
Χρυσοθέμιδος, καὶ ἰπτανκαμίας εἰς τὴν
Θιασαλικὰ Τίμπη, ἐκαθαρίσθη καὶ κατὰ τὸ
ἀρεταγμα πῦ Διὸς, σιφασαθῆς τὴν κεφα-
λῶν ἐκ τῆς ἐκείτη Τεμπικῆς Δάφνης, ἐκ τῆς
ὁποίας λαβὼν καὶ κλόνον εἰς τὴν δεξιῶν χεῖρα,
ἰπτανθῆσεν αὐθῆς εἰς τοὺς Δελφοὺς, καὶ παρὶ-
λαβε τὸ Μαρτεῖον, καὶ κούτου οἱ Δελφοὶ πα-
ραλαβόντες, ἐπέμπον κατ' ἔτος ἄγνους νέ-
ους πρὸς τὸ κομίσαι σιφασαθῆς ἐκ τῆς Τεμπι-
κῆς Δάφνης, μὴ τοὺς ὁποίους ἔστειρον τοὺς Πυ-
θιοῖτας. ἤθ' δὲ Κεραταίων καὶ Κιρραίων
κλεπτοῦσαν, καὶ ἀράγματα παρεχόντων τοῖς
εἰς τὸ Χρηστέον ἔρχομενοῖς Ἕλλησιν, ἀγα-
νακτίσας κατ' αὐτῶν ὁ Θιαγαλὸς Εὐρύλοχος,
συνάμα τοῖς Ἀμφικτύοσι, καὶ ἔλθων ἐπ'
αὐτοὺς καὶ καταπολεμήσας τοὺς Κιρραίους,
πάλιν ἀνέθηκε τὸν Ἀγῶνα, Χρηματίτῳ αὐ-
τὸν τότε διατάξας, ὡσὰν ὅπῃ διὰ τὴν ληστε-
κὴν τῆς Κιρραίων ἔφοδον, ἔλειπε μεγάλον
καιρὸν. μετὰ δὲ χρόνον ἔξαττῷ, Στιφασίτῳ
Ἀγῶνα ἀνικῆρῆσεν. ἐπλεῖπο δὲ ὁ Ἀγὼν διὰ
ἐπιαιτιρίας, εἴτα εἰς περὶ σιφασαθῆς μετῆς
ἐκ τῆς Παρνασσίδος Νυμφῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφι-
ρῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, μετὰ τὴν ἀποκτείναναι τὸν
Φύλακα Ὄφιν τῷ Μαρτείου, τὰς ἐσ ταῖς χερσὶν

Μαρτεῖον τὸ ἐν
Δελφοῖς.

ὁπώρας. καὶ τὰ λοιπὰ.
Τὸ δὲ ἐσ τοῖς Δελφοῖς Μαρτεῖον καὶ Ἴερον, (διὰ
πῦ ὁποίου οἱ Δελφοὶ ἔγιναν ποτὲ πειρήσιμοι καὶ
ἀκουσοὶ σχεδὸν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ὡσὰν
ἀκόμη ἐ διὰ τὴν ἐκείσε συνάθροισιν τῆς Ἀμφι-
κτυόνων) εἰς τὸς τὴν ἀλάβειαν τὸ εἶχαν οἱ Πα-
λαιοὶ, καὶ εἰς τὸς τὴν ἀγιότητα τὸ ἐνόμιζον,
ὡς ἐκ τῆς ψάδου αὐτῆς πίστεως καὶ δυσειδαι-
μοσίας, ἀφιέρωναν πλοῦτη ὑπερβολικὰ καὶ
ἀτύχετα. ὁ Κρῆσος ὁ Βασιλεὺς τῆς Λυδῶν
ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸ χρυσῶν ἀσπίδα εἰς τὴν ἀφῶ-
νοια Ἀθηνῶν. ἔστειλεν ἐκ καθαρῶν χρυσοῦ
χιλίας πλίνθους, διὰ τῆς ὁποίων κατασκεύα-
σαν τὸν χρυσοῦ Βωμὸν πῦ Ἀπόλλωνος. οἱ
Ἕλληες ἀφιέρωσαν χρυσοῦ Τεῖποδα, ἐφι-
σάμενοι ἐπὶ χαλκοῦ Δράκοντος, ἐκ τῆς σκύ-
λων καὶ λαφύρων τῆς ἐσ ταῖς Πλαταιαῖς νικη-
θεῶτων Μήδων, ἰπταῖω τῷ ὁποίου ἀναβαίνου-
σα ἡ Μάντις ἀπεκρίνετο τοῖς ἱρωπῶσιν. αὐτὰς
δὲ τὰς ἀποκρίσεις τῆς Πυθιάδος ποσούτων

ἀληθεῖς ἐνόμιζον, ὡς καὶ παροιμία ἐπεκρά-
τισε, πᾶν τὸ ἀληθές, ἐκ Τεῖποδος λέγειν -
ὁ Θιμισοκλῆς ἀπελθὼν εἰς Δελφοὺς, ἦ ἀφι-
ρώτη ἱερὸν δῶρον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἐκ τῆς
σκύλων τῆς Μήδων, ἔβρωπῆσας τὴν Πυθίαν,
ἀνδρῶν τὰ ἀφιέρωσεν ἐσδον; ἀροσάζεται γὰρ
τὸ ἀγαθὸν ἄχως ἐκ πῦ ἱεροῦ. ἀφιέρωσεν εἰς
αὐτὸ τὸ Ἴερον, καὶ κεχρυσωμένον Εἰδωλοκτῆς
Πόρνης Φρυγῆς ὑπὸ ἀσελγῶν νέων, τὸ ὁποῖον
καποσκιάσεν ὁ Πραξιπλῆς ἱρώμενος καὶ
αὐτὸς κατῆς. οὗτινος ἡ ἐπιγραφή ἔλεγε.
3, Φρυγῆ ἐπικλῆς Γυνὴ Θιασικῆ. τοιαύτης
ἀραιότητος ἦτον αὐτῆς ἡ Φρυγῆ, ὡς τὸ Πραξιπλῆς
ἀπ' αὐτῆς ἔλαβε Παράδειγμα, ὅτε καποσκιάζε
τὴν Κριδίαν Ἀφροδίτῳ, καὶ ὁ Ἀπὸλλων ἀπ' αὐ-
τῆς γυμνῆς εὐσεῖς, ὅτε ἐζωγράφησεν τὴν Ἀφρο-
δίτῳ ἐξερχομένη ἐκ τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν
εἰσοδὸν πύκῃ πῦ ἱεροῦ ἀείσκοντο γιγναμμένα
τὰ Ἀποφθίγματα τῆς Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, οἷον

- 1 Θιὸν σέβου.
- 2 Γοεῖς τίμα.
- 3 Ἐπαίνει τὰ καλά.
- 4 Φιλόσοφος ἴσο.
- 5 Φθόρου ἀπέχου.
- 6 Γαμῆν βουλεύου.
- 7 Ἐγγύην φάγε.
- 8 Γνώθι σεαυτὸν.
- 9 Ἀιχρὰ φάγε.
- 10 Μάρτυρι τὰ δίκαια.
- 11 Φιλοπονίας πάρεχε.
- 12 Ζημίας φείδου.
- 13 Κέρδος κράτει.
- 14 Θωσὺ δὲ αὐτὰ.
- 15 Τὰ δόλια φοβοῦ.
- 16 Μῆδεν ἄγαν.
- 17 Φήμῳ καλῶ ἔχε.
- 18 Τύχῳ νόμιζε.
- 19 Φιλονικίας φάγε.
- 20 Τέκνοις ἐπίτασσε.
- 21 Ὅχλῳ ἀρῖσκε.
- 22 Οὐδέτιος καταφρόνει.
- 23 Νόμοις ὑποτάγηθε.
- 24 Βλέπε τὰ μέλλοντα.
- 25 Μῆδεν ἀπέλει.
- 26 Πίσιν φύλασσε.
- 27 Παρόντα κατηγόρει.
- 28 Τοῦ βίου σου φρόντιζε.
- 29 Ἐπίτασσε σαυτὸν.
- 30 Ὀμοίους σεαυτῷ φίλοις χρῶ.

Ε.Υ.Δ τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

- 31 Γῆρας ἐκδέχου.
- 32 Χρῆσιμα ὑποίμαξε.
- 33 Οὐσίαζε καθὼς ἔχεις.

καὶ τὰ παραπλήσια. ἐσυλήθη δὲ καὶ πολλάκις τούτο τὸ ἱερόν ὑπὸ ἱεροσύλων καὶ ἀνοσιῶν αἰῶν. οὐκ ἦν Εὐβοίας Ἀργείας Κρήτος, καὶ τὸ Ἔθνος τῶν Φλίγων, καὶ ὁ Πύρρος ὁ Τῆος τοῦ Ἀχιλλείως ἔφειρε κατ' αὐτοῦ χεῖρας ἱεροσύλους, ὁμοίως καὶ μέρος ἐκ τοῦ στρατεύματος τοῦ Σέρξου. βουληθεὶς δὲ καὶ ὁ Ἡγεμὼν τῶν Γάλλων ῥεβρότος μετὰ τὸ ἔλθῃν μὲν πολλὰς μυριάδας κατὰ τῆς Ἑλλάδος, γὰρ ἔλθῃ καὶ κατὰ τῶν Δελφῶν, διὰ τὰ συλήσει αὐτὸ τὸ ἱερόν, καὶ τὴν Δελφίδα Γῆν, καὶ φοβηθεὶς αὐτὸν οἱ Δελφοὶ, ἰρώπασαν περὶ τούτου τὸ Μαρτεῖον, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπέκεινθη, ἑμοὶ μιλῆσαι ταῦτα, καὶ Λακκαῖς Κόραις. ὅθεν πελάταιον ὁ ἱερός Λαῖς, ἦτοι οἱ Δελφοὶ πολλοὺς τῶν ἐκείσε ἔλθόντων Γάλλων ἀπέκτειναν. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐσάθυσαν ἱεροσούλους, μὲν τοὺς ὁποίους σωμαπαρεθμῆται καὶ ὁ Νέρων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάγνωθε παρά τῳ Παιουσίῳ τὸν κατάλογον εἰς ἐκείνα ἀναθημάτων. λέγουσι προσέτι, ὅτι ἐκεῖ γὰρ ἦτο ἀρχαιοτάτη Πόλις, τῆς ὁποίας καταποτιθείσης ὑπὸ ὄμβρων τῶν κατὰ Δακαλίωνα συμβαίνων, οἱ ἐκεῖθεν τότε φυγόντες ἔκτισαν ἑπτα Πόλιν εἰς τῆς Κορυφῆς τοῦ Παρνασσῶ, Λυκάρειαν κληθεῖσαν ἀπὸ Λυκάρου τοῦ Κτίπρος. πλησίον τῶν Δελφῶν τρέχει καὶ Χειμάρρους Φλεῖσος λεγόμενος, ὅστις κατέρχεται ἐπὶ Κίρραν τὸ Ἐπίγειον αὐτῶν.

4. Πόρρω τῶν Δελφῶν σταδίους 60. κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ Παρνασσῶ, κεῖται τὸ Κωρυκίον Ἄντρον, τὸ πλέον περιήρημον καὶ ἀξιολογώτερον τῶν ἑπτὰ Ἑλλάδι, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις λοιπῶν Ἄντρον, κληθεῖσα ἀπὸ Κωρυκίας τῆς Νύμφης, καὶ ἀφιερωθεὶ εἰς τῆς Κωρυκίας Νύμφης, καὶ εἰς τὸν Πᾶνα, ὡς οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκοῦντες ἤγλυται. ἀποτέρω δὲ τῶν Δελφῶν μίλια 20. κατὰ τὸν Πλίσιον, ἦτον ἡ Αἰγιοθεσία Πόλις ποτὲ. Τιθορέα, ἢ καὶ Τιθορία Πόλις ποτὲ, ἀπέχουσα τῶν Δελφῶν σταδίους 80., ὀνομαθεῖσα ἀπὸ Τιθορείας τῆς Νύμφης, τὴν ὁποίαν πρότερον Νεῶνα ἐκάλου, Τιθορέαν δὲ αἰνόμαζον τὴν Ἀκραν τοῦ Παρνασσῶ. εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν ἦσαν ἀξιόμνημόνευτα Ἄλσος, Ναοὶ, καὶ Ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Μνήμα τῆς Ἀντιόπης, καὶ

τοῦ Φάκου ἐν τῇ καὶ τῷ αὐτῷ σωμασθέντων. οἱ Τιθορεῖς ἐκοπίαζον τὸ κατ' ἔτος, καθ' ἕνα χρόνον ἔχει ὁ Ἥλιος τὸ Ζώδιον τοῦ Ταύρου, γὰρ κλέψασιν χῶμα ἐκ τοῦ Μνήματος τοῦ Ζήθου καὶ Ἀμφίανος, τοῦ ἐν Θήβαις ὄντος, καὶ γὰρ τὸ περιέψασιν εἰς τὸ Μνήμα ταύτης τῆς Ἀντιόπης, νομίζοντες καὶ πισθύνοντες κατὰ τὸν Χρησμόν τῶν Βακκίδος, ὅτι ἐκ τούτου, οἱ μὲν ἄγροί αὐτῶν ἔχουσι γὰρ καρπίσασιν, οἱ δὲ ἄγροί τῶν Θηβαίων ὀλίγον καρπὸν θείλουσι δάσει. διὰ τὸ καὶ οἱ Θηβαῖοι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐφρέμην τὸ Μνήμα τοῦ Ζήθου καὶ Ἀμφίανος. πλησίον τῆς Τιθορείας ἔχει ὁ Καχάλης Ποταμὸς, ἀφ' οὗ οἱ Τιθορεῖς καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν Ὀχθὴν ἐλάμβανον ὕδωρ. ἰπαινέται τὸ ἔλαιον τῆς Τιθορείας ὑπὸ τοῦ Παιουσίου, ὡς ἀριστον κατὰ τὴν χροῶν, καὶ ἡδονὴν. εἰς αὐτὴν περὶ κεῖται τὸ Κάστρον τῶν Σαλωνίων, τὸ ὅποιον δὲ εἶναι ἀρχαῖον, ἀλλὰ μετὰ γοῖστον, τιμηθεὶς εἰς Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπολίτην. δὲ ἡγεῖται ἐκ τίνος ἀμαθίας ἐπεκράτησε γὰρ γράφεται ἀπὸ Σαλωνίων Σόλωνος, ὡς καὶ ἀπὸ Δαυλείας Διαυλείας, καὶ ἀπὸ Ὀπουσιῶν Μιδινιάτης, καὶ τὰ ἐξ ἡμετέρω τῶν Τιθορείων ἦτον ἡ Λίδων Πόλις, καὶ Νεοὶ περιήρημοι, οἷον πόρρω τῆς Τιθορείας σταδίους 70., ὁ Ναὸς τῶν Ἀσκληπιοῦ, τούτου δὲ ἀρίστα σταδίους 40., τὸ Ἄγιώτατον ἱερόν τῆς Ἰσίδος, ὡς αὐτοὶ ἐφάδοντο. εἶπε καταβαίνοντες ἐκ τοῦ Παρνασσῶ, καὶ ἀφιστάμενοι τῶν Δελφῶν σταδίους 180. δόξισκομεν τὴν ποτὲ Πόλιν Λίλαιαν, ἀξιόλογον εἶναι, ἢ ὅποια ἐκλήθη ἀπὸ Λιλαίας τῆς Νύμφης, ὅπου σχεδὸν ἔχει τὰς ἀρχαὶς ὁ Βασιλεὺς Πρωταῖος, πλησίον ταύτης εἶναι ταυτὴν Κώμην Σουβάλα λεγομένη. αὐτὴ δὲ τῆς Λιλαίας σταδίους 20. ἐπὶ ὑψηλοῦ Κρημνοῦ ἦτον ἡ Χαράδρα Πόλις, κληθεῖσα ὑπὸ Χαράδρου τοῦ Ποταμοῦ τρεῖς σταδία ἀπέχοντος ταύτης. πόρρω δὲ τῆς Λιλαίας σταδίους 60. ἦτον ἡ Ἀμφικλεια Πόλις, ἥτις καὶ Ὀφειτεῖα ἐλέγχετο. ἴσως αὐτὴ εἶναι ἡ Κώμη καλουμένη Δαδί. ταύτης ἀπωτέρω σταδίους 15. ἦτον τὸ Τιθροῦσιον, Πόλις ἐν Πεδῶν περικλυτῆς ὁποίας ὁ Τόπος καλεῖται τὸν Παλαιαίαν, τῆς ὁποίας ὁ Τόπος καλεῖται τὸν Παλαιαίαν, ἢ καὶ Βαλίαν, πόρρω δὲ τοῦ Τιθροῦσιου σταδίους 20. ἦτον ἡ Δραμακία Πόλις, τῆς ὁποίας ὁ Τόπος Ἀγία Μαρία καλεῖται τὸν καλεῖται. διελθόντες τὸν Βασίλειον Παρνασσῶν δόξισκομεν Κωμόπολιν καλεῖται τὸν Τιθροῦσιον, καὶ ὑπὸ τῶν Τιθορείων ἔστιν ἡ Κωμὴ τῆς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΙΡΗ ΚΑΛΗΤΗΡΑΚΗ

Λυκάρειαν

Φλεῖσος

Κωρυκίον

Αἰγιοθεσία

Τιθορέα
Νεῶνα

Σαλωνίων

Λίδων

Λίλαια

Σουβάλα

Χαράδρα

Ἀμφικλεια
Ὀφειτεῖα

Δαδί

Τιθροῦσιον

Παλαιαίαν

Δραμακία

Κωμὴ

Κωμὴ

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.Π.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἔστις ἄρως Βορῖαν φαίνονται τὰ ἔχοντες ἢς Ἐ-
 λατείας Πόλιως, ἢ ὅποια ποτὲ ἤτονε μίγιστη
 τῷ σὲ Φωκίδι Πόλιων μετὰ τὴν τῆς Δελφῶν
 Πόλις, κληθεῖσα ὑπὸ Ἐλάτου πῦ Ἀρχάδος.
 αὐτὴ σὲ περιέχει ὑπὸ τῷ Μῦθῳ, κοινῶς λέγι-
 ται (καίτοι σμικρὰ Κῶμα) Λιύθῳ, ἀπέχουσα
 ἢς Ἀμφικλείας 180. σταδίους. σὲ αὐτῇ αὖ-
 22 ἔχων ἐπιχρατὰς. Αὐτοκράτορα Καίσαρα
 23 Μάρκον Αντωνίου Ἀντωνίου Εὐσεβῆ Σι-
 24 βασὸν τῶν Μίγιστον, ἢ Βουλὴ τῆς ὁ Δῆμος
 25 Ἐλατίων. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἐγγυλισμῶ-
 26 νος. ἐπὶ Ῥωμαίων φίλῳ Καλλιδώρα. (σὲ
 27 ἄλλῳ) Νίμηθα Ἐφισον, Ἀδελφία β.
 28 καὶ ἄλλας πλείστας. περὶ αὐτῶν τὴν Ἐλατίαν
 29 κείται Κύρος τὸ Περρῶναιβικὸν ὄρος, κοινῶς
 30 λεγόμενον Φορτῖνα. Ἀβαί Πόλις ποτὲ, κλη-
 31 θεῖσα ὑπὸ Ἀβαστος πῦ Οἰκιστοῦ, πόρρω ἢς
 32 Ἐλατείας σταδίους 20. κειμένη εἰς τὴν ἀριστερὰ
 33 ἢς ὁδοῦ, κατ' ἐκείνον ὅπου ὁδοῦ εἰς ἢς Ὀρι-
 34 χομοσῦ εἰς Ὀποιῶν. κείται τῶρα σὲ αὐτῇ
 35 Κῶμα καλουμένη Μόδι. εἶπε μετ' αὐτῶν Ἰάμ-
 36 πολις, κοινῶς Ἰάμπαλι, κληθεῖσα ὑπὸ τῷ
 37 Ἰάπων Ἐθνοῦς τινός. φέρεται αὖτε ἢ Πό-
 38 λις εἰς αὐτῶν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν εἰς Ὀπι-
 39 πια, πλησίον ἔστις εἶναι τῶρα Κῶμα σμι-
 40 κρῆ, τὸ Μεγαλοκῆρα, καὶ ἄλλαι.
 41 5. Πρὸς τούτοις ἴσως, ὅτι οἱ Φωκίαις ἔχον-
 42 τες ποτὲ πάλεμον μετὰ τῶν Θιασαλῶν, καὶ
 43 θέλοντες νὰ ὀρμήσωσι κατ' αὐτῆς, εἰς τὴν αὐτῶν
 44 ἀπόγινωσι ἢ λθόν, ὥστε σωμαθροίσαντες τὰς
 45 ἑαυτῶν γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα, ἐπὶ ἄξια τὴν
 46 φύλακας, ὅτι ἄδύς ὅπου νὰ ἰδοῦσι τὴν Φω-
 47 κίαις νεοκημέρους, ἢ ἀνάψωσι τὴν Κῶμα, καὶ
 48 νὰ καύσωσιν αὐτῶν τὰς γυναῖκας αὐ-
 49 τῶν, καὶ τὴν Παῖδας. τῶν ὁποίων ἢ βουλῆ,
 50 εἰκαστικῶς τῶν Θιασαλῶν, δὲν ἐπληρώ-
 51 θη. ὅθεν παροιμία ἐρρέθη ἀπ' αὐτῶν.
 52 Ἀπότοια Φωκίη, περὶ ἀνοίκτου ἢ μαρῶς
 53 συμβουλῆς.

Λιύθῳ.

Κύρος.

Ἀβαί.

Μόδι.
Ἰάμπαλι.
Ἰάμπαλι.

Φωκίαις.

Κ Ε Θ Α Λ Ι Ο Ν Θ'.

Περὶ τῶν Ὀποιῶν, καὶ
τῶν Ἐπιχρατῶν
Λοκρῶν.

1. Μετὰ τῷ Φωκίῳ ἀπὸ Μισση-
 2 βείας, ἢς Θιασαλίας ἀπὸ Δυσ-
 3 μῶν, πῦ Ὀπίου Κέλπου ἀπὸ Βορῖως, καὶ
 4 ἢς Βοιωτίας ἀπ' Ἀναπλῶν, φέρεται οἱ
 5 Ὀποιῶν, κληθεῖς ἀπὸ τῆς σφραγίδος
 6 Πόλιως αὐτῆς ἢς Ὀποιῶν, ἢ ὅποια ταυτῶν
 7 Πουμπηίτσα καλεῖται, ἐκλήθη δὲ αὐτῆς
 8 Ὀποιῶν πῦ Ἰουῦ πῦ Διός καὶ ἢς Πρωτυ-
 9 κείας, ἢ ἀπὸ πῦ σὲ αὐτῇ βασιλεύσαντος Ὀπό-
 10 σεως. ἢ Παφίς εἶναι αὐτῆς πῦ Παφίτου,
 11 τὴν ὅποιαν ἐπαινεῖ ὁ Πίνδαρος, αἰτῆ ὅπου
 12 ἐσάθη ποπάλαι σέδοξος, ἔχει ὄρον Ἐπι-
 13 σκόπου ὑπὸ τῶν Ἀθῶν Μυθολογίῳ. ἀπ'
 14 αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Εὐβοϊκὸς Κέλπος καὶ Ὀποι-
 15 τος, ὅστις καὶ Οἰτός ὀνομάζεται, ἀπὸ Οἴης
 16 ἢ Ὀρεῦς, καὶ Μαλιακός, καὶ Λαμιακός,
 17 ὑπὸ πῦ Πausanias, καὶ Μελικὸς ὑπὸ πῦ Θου-
 18 κιδίδου, καὶ Μελίς ὑπὸ πῦ Ἡροδότου, καὶ
 19 κοινῶς Κόλπος πῦ Ζητυμίου, ἀπέχων πῦ
 20 Κελαίου Κόλπου 508. σταδίους, πῦ δὲ
 21 Ἀμβρακίου 800. κατὰ τῶν Στράβωνα. ἢ δὲ
 22 Οἴη εἰς τὸ διάστημα ὄρος ἢς Ἐλλάδος, τὸ
 23 ὅποιον διακόπτει αὐτῶν, ὥστε τὸ Ἀπέντι-
 24 νον τὴν ἰσθμίαν, ὅπου ἐκαπίκου τὴν ποπάλαι οἱ
 25 Ἀπέντις, Ἐθνος ἀγροῦσιν, καὶ ἀνδραμ-
 26 ῶν, τῷ ὁποίῳ ἐξαλειφθέντων ἔσπερον, οἱ
 27 Γεωγράφοι μείαν αὐτῆς ἐν ποιοῦσιν. ἀρχι-
 28 ται ἢ Οἰπικίδου, ὅπου καλᾶ τὸ Πίνδαρος
 29 ὄρος, καὶ ἐκτείνεται πλαγίως εἰς ἄρως τὴν
 30 Πίνδαρος εἰς πολὺ διάστημα, ἔχουσα ἄρως Μι-
 31 σσημβείας τῶν Παρνασσῶν. εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος
 32 τὴν Οἴη εἶναι τόπος Πυρᾶ λεγόμενος, Πυρᾶ,
 33 ὅπου βαλὼν ὁ Ἡρακλῆς ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ ἀπι-
 34 θιώθη. κατὰ δὲ τὴν Ἰπείριαν τῆς Οἴης,
 35 εἶναι αἱ Πύλαι ἢς Ἐλλάδος, αἱ ὅποιαι ἀπὸ τῶν
 36 ἐκείσε ἐξερχομένων θηρῶν ὑδάτων, Θερ-
 37 μοπύλαι ὀνομάζονται. αὐτῆς δὲ τὰ θηρῶν
 38 ὑδάτων, Δουρᾶ πῦ Ἡρακλείους ποπάλαι ἐκα-
 39 λουῶν. δεῖ εἶναι ἄλλο λοιπὸν αὐταὶ αἱ Θερ-
 40 μοπύλαι, φεραρὰ μία Δίοδος εἰς τὴν ἐπιμέ-
 41 κης, περὶ ἔχουσα ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλιμί-
 42 νου, καὶ ὑπὸ Ἐλους ἀβάτου καὶ βραδρῶδου,
 43 εἰ δὲ πῦ ἔσπερον μέρους ὑπὸ τῆς Οἴης τῶ ὄρος,
 44 εἰς

Ὀποιῶν.
Ὀπίος.
Πουμπηίτσα.

Εὐβοϊκὸς Κέλπος.
Ὀποιῶν.
Οἴη.
Μαλιακός.
Λαμιακός.
Μελίς.
Κόλπος Ζητυμίου.

Οἴη ὄρος.

Ἀπέντις.

Πυρᾶ.

Πύλαι Ἐλλάδος.

Θερμοπύλαι.

Τεχνίσι·
Καλλιδρόμου·

εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι δύο Κορυφαὶ Ὀρεῶν ἀπό-
 κρημοί, ὡς τὴν μετὰ Τειχιουῶν καλοῦσι,
 τὴν δὲ Καλλιδρόμον. δι' αὐτοῦ τοῦ Καλλιδρό-
 μου Ὀρους ἔφερε μέρος τοῦ στρατεύματος τοῦ
 Σέρξου Τραχυίως, ἢ ὁ Ἐπίαλος, καὶ ἰσχύ-
 δασε πρὸς Ἑλλάδας. εἰς αὐτὰς τὰς Θερμοπύ-
 λας ἠγωνίσθησαν οἱ περὶ τὸν Λεονίδην τὸν
 Βασιλεῖα τῆς Λακεδαιμονίων μετὰ τῆς Περ-
 σῶν Θραυμασίως, καὶ ἔδωκεν κατ' αὐτῆς ἐκεί-
 νῳ τὴν Ἡρωικὴν, καὶ ὑπεράνθρωπον δυνάμει,
 φοιδάσαντες πλῆθος ἀμείβον τῆς Περσῶν, π-
 λυταῖον φοιδάσαντες καὶ οὗτοι ὑπὲρ τῆς σωτη-
 ρίας τῆς Ἑλλάδος. ὅθεν καὶ Σιμωνίδης ὁ Με-
 λασπιός ἀξίον τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἐγκώμιον
 ποιήσας λέγει, ὡς παρὰ τῷ Διοδώρῳ φαίνε-
 ται, βιβλ. ια': Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θα-
 ρύτων δὲ κληθῆς μετὰ αὐτῶν, καλὸς δ'
 ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ πάρος, φεγγότων
 δὲ μετῶν. ὁ δ' οἶτος ἔπαινος. σπάρτι-
 ον δὲ ποιῶτον οὐτ' ἀρώς, οὐδ' ὁ πανδα-
 μάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγα-
 θῶν. ὁ δὲ σηκὸς οἰκιστῶν διδοξίαν Ἑλλά-
 δος εἶλατο, μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας ὁ
 Σπάρτης Βασιλεὺς, ἀρετῆς μέγαν λελοισ-
 πῶς κόσμον, αἶναόντι κλέος. μετὰ τὰς
 Θερμοπύλας εἶναι ἡ Γέφυρα ἐπὶ τοῦ Σπερχαῖν
 Ποταμοῦ, ὅστις καὶ Ὀλυρας ὑπότινων λέγε-
 ται, καὶ κοινῶς Ἑλλάδα, ὡς τὴν ὅπου οὗτος
 χωρίζει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Θισσαλίας,
 εἰσέρχεται εἰς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ὅστις
 πολὺ μέρος τοῦ Αἰγιαλοῦ καὶ τῆς Ἑλίου ἐπλή-
 ρωσα ἀμμου καὶ πηλοῦ. αἱ λοιπαὶ δὲ πόλεις
 τῆς Ὀπουντίων ἦσαν, Νίκαια, Σκάρφεια,
 ἧτις καὶ Σκάρφει ὑπὸ τῷ Στράβωνος λέγεται,
 ἀπότινος εὐδόξου Γυναϊκὸς κληθεῖσα, ἐφ'
 ὕψους κειμένη, κατὰ τὸν Γεωγράφον, Χώραν
 ἀκαρπον καὶ ἀδένδρον ἔχουσα. ὅστις φη-
 σὶν ὅτι καλεῖται νῦν Φαρυγγαί, ἔχουσα ἱε-
 ρὸν Φαρυγγαίας Ἡρας ἀπέχει τοῦ Ὄρειου σα-
 δίου 30., καὶ τῆς Θαλάσσης ὑπέγκεται σα-
 δίου 80. ἀλλ' αὐτὴ ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς
 ποτὲ ὀλοπλῶς ἠδαφίσθη; καταχωθέντων ἐν
 αὐτῇ αἰῶν 2500. Ὄρειον Πόλις ποτὲ, ταυτῶ
 Βερίπειον, ἀφ' ὧν ἀφελσκόμηνον ἀπὸ τῶν Ρ'ω-
 μάτι τὴν Κομίαν, τοῦ ὁποίου ὁ τόπος καλεῖ-
 ται κοινῶς Παλαιόκατρο εἰς τὰ Μάρμυρα,
 ὅπου ἄρην ἐπιγραφῶν τοιαύτων.

Σπερχαῖν·
Ὀλυρας·

Ἑλλάδα·

Νίκαια·
Σκάρφεια·

Φαρυγγαί·

Γομίαι·

Ἄγαθα τύχη. Ἀρχοντος Ἀλεξίου Γραμ-
 μάτιως Εὐφρατέρως, Ταυμία Ἀριστέρως,
 ἔδοξε τῷ Βοιωτῷ καὶ τῷ Δάμῳ Ὀροντίων Ἀλ-

κίονα Δημηφίου ἐφ'..... Ὀπουτίων
 ολογχητῶν, Πόλις ποτὲ Με-
 σόγειος, καὶ τὰ λοιπὰ. τῶρα περὶ τὸ Παρα-
 θαλάσιον εὐρίσκονται Κῶμαι τινὲς, οἷον ὁ
 Μόλος, ἀρχῆθεν οὕτως ὠνομαζόμενος, ὁ Ἄν-
 πρας, καὶ ἕτις ἄλλαι.

Μόλος·
Ἄνπρας·

2. Μετὰ τοὺς Ὀπουτίους, κατὰ τὸ Παρα-
 θαλάσιον Ἀνατολικώτεροι εἶναι οἱ Ἐπεικρη-
 μίδιοι Λοκροὶ, κληθεῖντες ἀπὸ Κρημίδος τῆς
 Ὀρους, ὡς περὶ καὶ Ἐπεικρημίδιοι, τὸ ὅποιον
 Ὀρος κοινῶς ὀνομάζεται Χλωμός, καὶ τὰ Βυ-
 τὰ τοῦ Ταλαστίου. τούτων Πόλις ἦτορ ἡ Κρη-
 μίς, ὀνομαζομένη τῷ Ὄρει λεγομένη, ἧτις καὶ
 Κρημίδης ὀνομάζεται, Παραθαλασσία. ὁ-
 μοίως καὶ Ὀρειῶν Πόλις ποτὲ τῆς Λοκρῶν,
 καὶ ἑτέρα Πόλις αὐτῆς, Κυωὸς λεγομένη. εἰς
 τὴν ὁποίαν ἰκατοίκισεν ὁ Δόκκλιων. πλη-
 σίον τούτης κείται καὶ Ἀκρωτιῶν τοῦ αὐτοῦ
 ὀνόματος. μετὰ τὴν τῆς Ἀΐαλας Νήσου, καὶ
 τῆς Κρημίδων, ταυτῶν εὐδομίαι Πόλις αὐτῶν
 εἶναι, ἀλλὰ Κῶμαι μόνον, καὶ τινὲς Κωμόπο-
 λεις ὑπὸ τὴν Κρημίν τὸ Ὄρος, Ταλαστίον κα-
 λουμένη, μετ' ὄροντος Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀ-
 θηνῶν Μετσοπλίτην, ἀντικρὺ τῆς Ἀπε-
 λαῖτης Νήσου, ἡ ὁποία Ταλαστοῦσι κοινῶς
 λέγεται, καὶ ὀλίγον ὑπερκειμένη τοῦ Αἰγια-
 λῶ τῆς Εὐβοϊκοῦ Κόλπου. εἰς αὐτὸ τὸ Τολαῖτι
 ἴδον ἐπιγραφὰς πολλὰς, ἀλλὰ διεφθαρ-
 μένας, εἰς τὸν Ἄγιον Παντελεήμονα:

Ἐπεικρημίδιοι·
Λοκροί·

Χλωμός·

Κρημίς·

Κρημίδης·

Ὀρειῶν·
Κυωὸς·

Ταλαστίον·

Ἀπελαίτης·
Ταλαστοῦσι·

ἄγαθα τύχη δάμω. Ὀπουτίοι ἔδω-
 καν τικόν αὐτοῖ καὶ Ἄν-
 γοί ἀτυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ κα-
 τὰ Θαλάσσαν τ..... Ἀρχοντος Ἐρο-
 δάμω Νικόβουλος Νικοτία. εἰς δὲ τὸν
 Ἄγιον Νικόλαον: Ἡρόδοτος λάμπων
 Ἀμφιαθίοις, καὶ ἑτέρα: ὁ παλαιὸς Τά-
 τιος ὁ πόλιχουτ..... καὶ ἄλλας διεφ-
 θαρμένας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι :

Περί τῆς Βοιωτίας.

1 Στρέχεται μετὰ τῆς Ἐπεικρημίδους Λο-
 κρῆς ἀπὸ Μεσσηνίας ἀπὸ τῆς Βοιω-
 τίας, Σκάρφεια μεγάλη, κληθεῖσα ἀπὸ Βοιω-
 τῶν τοῦ Ἰθωνοῦ καὶ τῆς Μελαμπης, ἢ τῆς Ἀρ-
 ρης, ἡ ὁποία λαθρα τεκῆται αὐτῶν, περὶ τῶν
 ἔθετο κόρυς, κατὰ τὸν Εὐφροσίωνα λέγει οὕτως
 Βοιωτῶν δ' ὀνομαζομένη τὸ γὰρ καλεῖται.

QQQQ

Ε. Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006